

KUULUTUS

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) on kaivoslain (621/2011) perusteella 26.3.2026 hyväksynyt seuraavan malminetsintälupaa koskevan hakemuksen:

Hakija:	AA Sakatti Mining Oy
Alueen nimi:	Hanhivuoma
Lupatunnus:	ML2015:0006
Alueen sijainti ja koko:	Sodankylä, 2596,71 ha

Päätökseen saa kaivoslain (621/2011) 162 §:n nojalla hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä päätöksen julkaisemisesta. Päätöksen liitteenä olevasta valitusosoituksesta ilmenee, miten muutosta haettaessa on meneteltävä.

Päätös on nähtävillä Tukesin kotisivulla osoitteessa: <https://tukes.fi/malminetsintaluvat-ja-valtaukset>

Tieto päätöksen antamisesta on julkaistu sijaintikunnan verkkosivuilla.

Lisätietoja kaivosasiat@tukes.fi tai ylitarkastaja Matti Ohtamaa puh. 029 505 289

Kuulutettu 26.3.2026

Pidetään nähtävänä 4.5.2026 asti.

LIITTEET

Liite 1: Lupakartta malminetsintäalueesta

AA Sakatti Mining Oy
Tuohiaavantie 2
99600 SODANKYLÄ

PÄÄTÖS MALMINETSINTÄLUVAN VOIMASSAOLOAJAN JATKAMISESTA

Hakija: AA Sakatti Mining Oy
2436768-3
Suomi

Yhteystiedot: Tuohiaavantie 2
99600 SODANKYLÄ

Lisätietoja antaa:
Pertti Lamberg
+358 16 642 368

Alueen nimi: Hanhivuoma
Alueen sijainti: Sodankylä

Jatkoaikahakemus on tullut vireille 4.8.2025. Kaivosviranomainen on tehnyt hakemustarkastuksen ja todennut hakemuksen täyttävän kaivoslain 34 §:n ja 61 §:n vaatimukset. Hakemuksen lupatunnus on ML2015:0006 ja kaivoslain 34 §:n mukainen etuoikeuspäivämäärä 4.8.2025.

Hakemuksen tarkoitus: Malminetsintä kaivoslain (621/2011) pykälien 5, 9 ja 32 tarkoittamalla tavalla.

PÄÄTÖS

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) **myöntää** kaivoslain (621/2011) nojalla jatkoaikaa AA Sakatti Mining Oy:n malminetsintäluvalle nimeltä "Hanhivuoma" lupatunnuksella ML2015:0006.

Perustelut: Hakija on osoittanut, että kaivoslaissa (621/2011) säädetyt edellytykset täyttyvät eikä luvan myöntämiselle ole kaivoslaissa säädettyä estettä. Tässä malminetsintäluvapäätöksessä annetut tarpeelliset tarkentavat lupamääräykset yleisten ja yksityisten etujen turvaamiseksi perustuvat kaivoslain (621/2011) 51 §.

Malminetsintäluvan nojalla luvanhaltijalla on oikeus omalla ja toisen maalla tässä luvassa mainitulla alueella (malminetsintäalueella) tutkia geologisten muodostumien rakenteita ja koostumusta sekä tehdä muita kaivostoimintaa valmistelevia tutkimuksia ja muuta malminetsintää esiintymän paikallistamiseksi sekä sen laadun, laajuuden ja hyödyntämiskelpoisuuden selvittämiseksi sen mukaan kuin tässä malminetsintäluvassa tarkemmin määrätään. Malminetsintä lupa ei oikeuta esiintymän hyödyntämiseen.

Päätöksen voimassaolo

Malminetsintälupa on **voimassa tällä päätöksellä enintään kolme (3) vuotta** päätöksen lainvoimaiseksi tulosta.

Perustelut: Hakija on hakenut malminetsintälupaa kaivoslain (621/2011) 34 §:n mukaisesti. Mikäli luvanhaltija haluaa pienentää voimassa olevaa malminetsintälupaa sen voimassaoloaikana tai luopua siitä kokonaan, tulee luvanhaltijan toimittaa kaivosviranomaiselle ilmoitus joko osittaisesta tai koko malminetsintäalueen raukeamisesta (Kaivoslaki 621/2011, 60 §, 61 §, 66 §, 67 §).

Päätöksen täytäntöönpano

Kaivoslain (621/2011) 168.1 §:n mukaisesti malminetsintälupaan perustuvat toimenpiteet saa aloittaa, kun siihen oikeuttava lupapäätös on saanut lainvoiman ja lupapäätöksessä määrätty velvoitteet on suoritettu. Jos toimenpiteen suorittaminen edellyttää muualla lainsäädännössä vaadittua lupaa, saa toimenpiteen kuitenkin aloittaa vasta, kun toimenpiteeseen tarvittava muun lainsäädännön mukainen lupapäätös on saanut lainvoiman tai toiminnan aloittamiseen on saatu oikeus asiassa toimivaltaiselta viranomaiselta. Päätöksen lainvoimaisuus tulee tarkistaa luvassa mainitulta hallinto-oikeudelta valitusajan päättymisen jälkeen.

Luvan haltijan tulee huolehtia, että malminetsintätöitä suorittava henkilöstö ja urakoitsijat ovat perehtyneet tässä luvassa annettuihin määräyksiin.

Malminetsintäalueen tiedot

Pinta-ala: 2596,71 ha
Alueen nimi: Hanhivuoma
Sijainti: Sodankylä

Alueen tarkempi sijainti ja rajat ilmenevät tähän päätökseen liitetystä lupakartasta (Liite 1). Lupa-alueesta on rajattu pois tiedossa olevat esteet. Malminetsintää ei saa suorittaa tällä luvalla, eikä jokamiehenoikeudella 150 metriä lähempänä asumiseen tai työnteekoon tarkoitettua rakennusta, yksityistä pihapiiriä tai erityiseen tarkoitukseen otetuilla alueilla. Jokamiehenoikeuksiin kuuluvalla liikkumisella ei myöskään saa aiheuttaa haittaa tai häiriötä muille ihmisille tai luonnolle.

Alueesta tarkemmin

Malmietsintälupa-alue sijaitsee Sodankylän alueella, Moskuvaaran kylän pohjoispuolella. Alueella on ollut voimassa valtauksia (KaivNro 8938/1-68) yhden (1) vuoden, sekä uuden kaivoslain (621/2011) mukainen malminetsintälupa kuusi (6) vuotta. Malminetsintälupa-alueella ei sijaitse suojelualueita, suojeluohjelma-alueita tai valtakunnallisesti merkittäviä tai suojeltuja maisema-alueita. Alueella on voimassa Lokka-Koitelainen-Kevitsa yleiskaava, jossa alue on merkitty maa- ja metsätalous alueeksi (MT). Alue sijaitsee Oraniemen paliskunnan erityisellä poronhoitoalueella.

Lupa-alue sijaitsee Viiankiaavan Natura-alueen (FI1301706) koillispuolella, lähimmillään n. 400 metrin päässä. Lisäksi Moskuvaaran pohjavesialue sijaitsee osittain lupa-alueella.

Otaksuma mineraaleista

Alueen geologiseen malmipotentialiin sekä hakijan suorittamiin tutkimuksiin ja tuloksiin perustuen hakija otaksuu alueella olevan seuraavia kaivosmineraaleja: Nikkeliä (Ni), kuparia (Cu) ja jalometalleja.

Yleisten ja yksityisten etujen turvaamiseksi tarpeelliset lupamääräykset (velvoitteet ja rajoitukset)**1. Määräys malminetsintätutkimusten sallituista ajankohdista ja menetelmistä, sekä malminetsintään liittyvistä laitteista ja rakennelmista**

Tämän malminetsintäluvan nojalla on sallittua suorittaa seuraavia malminetsintätoimenpiteitä ja soveltaa seuraavia malminetsintämenetelmiä:

1. Geofysikaaliset ja geokemialliset tai vaikutuksiltaan niihin verrattavat tutkimusmenetelmät
2. Koneellisesti tehtävät maaperä- ja kallioperänäytteenotto (moreeni-, ura- ja pistenäytteet, kairaus)

Perustelut: Hakija on esittänyt hakemuksessaan nämä menetelmät ja kaivosviranomaisen arvioi ne tarpeelliseksi ottaen huomioon kohteella tehty aikaisemmat tutkimukset. Jotta mahdolliselle jatkoluvalle edellytetty vaade tehokkaasta malminetsinnästä toteutuu, tässä lupamääräyksessä tarkoitettujen toimenpiteiden tulee olla pääosin suoritettuina.

2. Määräys tutkimustöitä ja -tuloksia koskevasta selvitysvastavuudesta

Malminetsintäluvan haltijan on vuosittain toimitettava kaivosviranomaiselle selvitys suoritetuista tutkimuksista ja niiden tuloksista. Tutkimustöitä ja -tuloksia koskevaan vuosittaiseen selvitykseen on sisällytettävä: käytetyt tutkimus- ja työmenetelmät, yhteenveto tehdyistä tutkimuksista ja pääasialliset tulokset. Ohje löytyy Tukesin internet-sivuilta. Kunkin kalenterivuoden tutkimuksista ja -tuloksista on raportoitava seuraavan vuoden kesäkuun loppuun mennessä, ellei toisin ohjeisteta.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 14 § ja VNa kaivostoiminnasta (1123/2025) 4 §.

3. Määräys jälkitoimenpiteiden ajankohdasta ja ilmoittamisesta kaivosviranomaiselle

Kun malminetsintälupa on rauennut osittain, kokonaan tai peruutettu, malminetsintäluvan haltijan on raukeavilta alueilta;

1) välittömästi saatettava malminetsintäalue yleisen turvallisuuden vaatimaan kuntoon, poistettava väliaikaiset rakennelmat ja laitteet, huolehdittava alueen kunnostamisesta ja siistimisestä sekä saatettava alue mahdollisimman luonnonmukaiseen tilaan. Malminetsintäluvan haltijan on tehtävä kirjallinen ilmoitus kaivosviranomaiselle, malminetsintäalueeseen kuuluvien kiinteistöjen omistajille ja muille oikeudenhaltijoille, kun toimenpiteet on saatettu loppuun. Ilmoitus on lisäksi tehtävä erityisellä poronhoitoalueella asianomaiselle Oraniemen paliskunnalle. Ilmoituksen tulee sisältää tiedot jälkitoimenpiteiden päättymispäivästä sekä kuvaus toteutetuista jälkitoimenpiteistä.

2) kuuden kuukauden kuluessa luovutettava kaivosviranomaiselle tutkimustyöselostus, tutkimukseen liittyvä tietoaineisto ja kirjallinen esitys edustavasta otoksesta kairasydämiä. Kaivosviranomaisen ohjeistaa hakijoita tarkemmin raportoinnin muodosta. Ohje löytyy Tukesin internet-sivuilta.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011), 15 § ja VNa kaivostoiminnasta (1123/2025), 5 §.

4. Määräys kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmasta ja sen noudattamisesta

Malminetsinnästä tässä luvassa lupamääräyksessä 1 kohdassa 1 sallituilla menetelmillä, ei synny kaivannaisjätettä. Mikäli kaivannaisjätettä syntyy lupamääräyksen 1 kohdassa 2 mainitussa kallioperänäytteenotossa kairaamalla, malminetsintäluvan haltija on velvollinen huolehtimaan sen haitallisuuden vähentämisestä sekä jätteen hyödyntämisestä ja käsittelemisestä. Maanpinnalle nouseva hienojakoinen paikallinen kiviaines eli kairaussoija on kaivoslain 13 §:ssä tarkoitettua kaivannaisjätettä. Hakija on toimittanut kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman, jossa on kuvattu taloudellisesti ja teknisesti parhain tapa käsitellä kohteilla mahdollisesti syntyvä kairaussoija. Kaivosviranomaisen katsoo lupahakemuksen mukaisen kairaustoiminnan olevan määrältään alkuvaiheen tutkimuskairausta eikä malminetsintähankkeiden loppuvaiheen inventointiluonteista kairausta. Lupamääräyksessä 8 ja 9 on määrätty tarkemmin, kuinka tulee toimia luonnonsuojelulaissa tarkoitetuilla erityisesti suojeltavilla kohteilla tai jos alueelle sijoittuu pohjavesialueita.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 13 § ja VNa kaivostoiminnasta (1123/2025) 3 §.

5. Määräys ilmoitusvelvollisuudesta koskien malminetsintäalueen maastotöitä ja rakennelmia

Malminetsintäluvan haltijan on hyvissä ajoin etukäteen ilmoitettava kirjallisesti malminetsintä-alueeseen kuuluvien **kiinteistöjen omistajille** (sekä näihin rinnastettaville, Kaivoslaki 5.2 §), ja muille oikeudenhaltijoille kaikista maastotöistä, jotka voivat aiheuttaa vahinkoa tai haittaa, sekä väliaikaisista rakennelmista. Ilmoitus on lisäksi tehtävä poronhoitolaissa säädetyllä erityisesti poronhoitoa varten tarkoitettulla alueella (*erityinen poronhoitoalue*) asianomaiselle Oraniemen paliskunnalle.

Malminetsintäluvan haltijan on ilmoitettava kaikista poikkeustilanteista, jotka saattavat vaatia toimenpiteitä maastossa aina Tukesille, ja poikkeustilanteen luonne huomioiden asianosaisille viranomaisille sekä mahdolliselle kiinteistön omistajalle.

Malminetsintäluvan haltijan on ilmoitettava maastotöistä toimialallaan yleistä etua valvoville viranomaisille:

- Tukesille,
- Lupa- ja valvontavirastolle,
- Mikäli lupa-alueelta löydetään tutkimusten yhteydessä muinaismuistolaissa tarkoitettuja kohteita, tulee luvanhaltijan toimia siten kuin muinaismuistolaissa todetaan ja ilmoittaa löydöksistä viipymättä Museovirastolle tai alueelliselle vastuumuseolle (Lapin maakuntamuseolle).

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 12 § ja VNa kaivostoiminnasta (1123/2025) 2 §.

6. Määräys malminetsintäalueen koon pienentämisen aikataulusta

Kaivosviranomaisen ei näe tässä vaiheessa tarvetta malminetsintäalueen pienentämiselle. Tutkimuksia voidaan pitää perusteltuna koko ML2015:0006 alueella. Jos luvan haltija haluaa pienentää voimassa olevaa malminetsintälupaa tai luopua siitä kokonaan, tulee luvan haltijan tehdä ilmoitus joko osittaisesta tai koko malminetsintäalueen raukeamisesta.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 11 §, 51 §, 67 §). Olettaessa huomioon alueen koko, tutkimussuunnitelma ja sen perustelut, sekä seikka, etteivät luvassa sallittavat malminetsintätoimet nykyisen aluerajauksen sisällä estä tai vaikeuta olennaisesti muita alueeseen kohdistuvia käyttötärpeitä, voidaan tutkimuksia pitää perusteltuna koko alueelle.

7. Määräys vakuuden asettamisesta

Tähän malminetsintälupaan ML2015:0006 on määrätty lupakohtainen yksilöity 3000 euron suuruinen vakuus 10.11.2022 annetussa päätöksessä, eikä vakuuden nostamiselle ole olemassa perusteita. Olosuhteet ja asiaan vaikuttavat seikat ovat pysyneet vastaavina. Vakuus on asetettu pankkitalletuksena Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle kaivoslain (621/2011) 15 §:ssä tarkoitettujen jälkitoimenpiteiden sekä 103 §:ssä tarkoitetun vahingon ja haitan korvaamista, sekä muiden kaivoslakiin perustuvien velvoitteiden täyttämistä varten. Kaivoslain 73 §:ssä tarkoitettu luvan siirto ei vapauta vakuutta.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 107, 109, 110 ja 111 §. Vakuus asetetaan kaivosviranomaisen arvion perusteella, joka perustuu malminetsintäalueilla suoritettun valvontatyön kautta saatuihin havaintoihin. Valvontahavaintojen perusteella tyypillisimpien malminetsintäalueilla sattuvan vahingon suuruusluokka on linjassa tässä luvassa määrätyn vakuuden kanssa. Kaivosviranomainen on arvioinut toiminnan laatua ja laajuutta (lupamääräys 1), toiminta-alueen erityispiirteitä, sekä luvassa säädettyjä velvoitteita lupamääräykset huomioiden ja päätyneet määrättyyn vakuuteen. Luvassa sallitut geofyysiset- ja geokemialliset tutkimusmenetelmät tai maaperä- ja kallioperänäytteenotto eivät aiheuta merkittävää vahinkoa ympäristölle tai luonnolle, kun tutkimustyö suoritetaan lupamääräyksiä noudattaen. Malminetsinnästä johtuvia tyypillisiä maanomistajalle aiheutuvia vahinkoja ovat lähinnä yksittäiset puustovahingot. Luvassa on kielletty luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettujen lajien vahingoittaminen tai vaarantaminen. Mikäli alueella on sellaisia, niitä varten on annettu tarkat rajoitukset. Lähtökohtaisesti luvanhaltijan urakoitsijoilla on erillinen vastuuvakuutus tutkimustoimissa aiheutuneita ennakoimattomia vahinkoja varten. Kaivosviranomainen harkitsee luvan siirron tai muuttamisen yhteydessä, onko vakuuden suuruutta tarkistettava.

8. Määräykset malminetsintää ja malminetsintäalueen käyttöä koskevista seikoista sen varmistamiseksi, ettei toiminnasta aiheudu kaivoslaissa (621/2011) kiellettyä seurausta

Malminetsintä sekä malminetsintäalueella liikkuminen ja muu alueen käyttö on rajoitettava tutkimustyön kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Toimenpiteet on suoritettava siten, että niistä ei aiheudu kohtuudella vältettävissä olevaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta eikä merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa. Luonnonolosuhteilla tarkoitetaan alueen pohja- ja pintavesioloja, lämpö- ja kosteusoloja sekä kasvien kasvupaikkatekijöitä.

8.1 Kairausvedenotto, kairaus apuaineet ja hydraulioöljy vuotojen ehkäiseminen

Tämän päätöksen liitteessä 1 tarkoitetulla malminetsintäalueella ja 30 metrin etäisyydellä sen rajasta toiminnan kannalta välttämättömiin liikkumiseen ei tarvita erillistä maastoliikennelupaa. Tutkimustyön kannalta välttämättömiin kairaus-toimenpiteisiin saa käyttää alueen vettä, mutta jos kairauksessa käytettävän veden määrä ylittää 100m³/vrk, on toimittava siten kuin vesilain (587/2011) 2. luvun 15 §:ssä todetaan. Tutkimustöitä tehtäessä on otettava aina huomioon ympäristönsuojelulain (527/2014) 17§:n mukainen pohjaveden pilaamiskielto. Malminetsinnästä ja muusta malminetsintäalueen käytöstä ei saa aiheutua merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, eikä merkittävää maisemallista haittaa.

Tässä luvassa sallitaan kairausapuaineiden käyttö, mikäli niitä tarvitaan tutkimustoiminnalle tarpeellisen kallioperänäytteen saamiseksi. Mikäli kairauksessa käytetään apuaineita, on käytettävä sellaisia apuaineita, joiden käytöstä ei aiheudu ympäristönsuojelulaissa säädetyn pohjaveden pilaamiskiellon vastaista seurausta (527/2014, 17§). Kaikki kairauksessa mahdollisesti käytettävät apuaineet tulee olla rekisteröitynä Euroopan kemikaaliviraston

(ECHA) rekisteriin (REACH), ja ne on hyväksytty käyttötarkoituksensa mukaisesti käytettäväksi EU:n alueella. Mitkään näiden kemikaalien ainesosista eivät saa olla myrkyllisiä tai biokertyviä.

Malminetsintäluvan haltijan on varmistettava, että mahdolliset ennalta odottamattomat vuodot tutkimustoiminnanaikaisessa koneellisessa näytteenotossa hallitaan käyttämällä koneeseen integroituja ja riittäväksi mitoitettuja valumakaukaloita. Luvanhaltijan tulee kyetä myös tarvittaessa torjumaan öljyvuoto viipymättä imeytysaineilla.

8.2 Kairauspaikan jälkitoimenpiteet

Kairauksen päätyttyä on tulpattava kairareiät aina teräksisen maakairausputken paikalleen jäädessä mansettitulpalla pohjaveden maanpinnalle nousun estämiseksi. Kairaputket on katkaistava noin 0,10–0,20 metrin pituuteen läheltä maanpintaa, kairaputken päät on peitettävä metallisella suojahatulla ja merkittävä selvästi huomiovärillisin puupaaluin, joissa on kairauspaikan tunnisteet ja heijastin. Kairakohteiden jätehuolto sekä siistiminen on tehtävä välittömästi töiden loputtua kohteella. Malminetsintäluvan haltijan on luovuttuaan malminetsintälupa-alueesta tai sen menetettyään viipymättä saatettava malminetsintäalue yleisen turvallisuuden vaatimaan kuntoon, sekä saatettava alue mahdollisimman luonnonmukaiseen tilaan.

Perustelut: (621/2011) 11 ja 15 §.

8.3 Toimittaessa luokitellulla pohjavesialueella

Lupa-alueelle sijoittuu osittain Moskuvaaran (I-luokka, 12758279) pohjavesialue. Pohjavesialueella ei saa suorittaa tutkimusojien kaivuuta eikä säilyttää pohjavedelle haitallisia aineita. Mikäli tutkimuskairauksissa kertyy maanpinnalle kairaussoijaa pohjavesialueella toimittaessa, tulee kairaussoija kerätä talteen ja loppukäsitellä asianmukaisesti. Mahdollisten sosiaalitulojen jätevesiä ei saa päästää pohjavesialueiden maaperään.

Perustelut: Toiminta sijoittuu luokitellulle pohjavesialueelle, minkä vuoksi toiminnasta mahdollisesti aiheutuvat vaikutukset pohjaveden laatuun on arvioitu osana lupaharkintaa. Arvioinnissa on hyödynnetty hakijan lupahakemuksen lisäksi kaikkea viranomaiselle toimitettua muuta aineistoa sekä selvityksiä. Tutkimustoimintaa ei saa harjoittaa siten, että siitä voi aiheutua ympäristönsuojelulain 17§ mukaista pohjaveden pilaantumista. Kaivoslaki (621/2011) 11§ 15§, ja 51§.

9. Määräykset yleisen ja yksityisen edun kannalta välttämättömistä ja luvan edellytysten toteuttamiseen liittyvistä seikoista

9.1 Yleiset määräykset

Malminetsintäluvan haltijan tulee rajoittaa malminetsintätoiminta sekä muu malminetsintäalueen käyttö ainoastaan tutkimustyön suorittamisen kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Toimenpiteet on suunniteltava ja toteutettava siten, ettei niistä aiheudu sellaista yleisen tai yksityisen edun loukkausta, joka olisi kohtuullisin toimin vältettävissä.

Vaikka tässä malminetsintäluvassa sallitut tutkimusmenetelmät eivät lähtökohtaisesti aiheuta laaja-alaisia ympäristövaikutuksia, malminetsintäluvan haltijan on kuitenkin oltava riittävällä tavalla selvillä hankkeen ympäristövaikutuksista siinä laajuudessa kuin voidaan kohtuudella edellyttää.

Tässä malminetsintäluvassa sallitut tutkimusmenetelmät on yksilöity lupamääräyksessä 1. Niiden ei katsota vaikeuttavan oikeusvaikutteisen kaavan toteuttamista eikä aiheuttavan olennaista haittaa muulle elinkeinotoiminnalle tai merkittävää maisemallista haittaa.

Menetelmät eivät myöskään aiheuta merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, harvinaisten tai arvokkaiden luonnonesiintymien olennaista vahingoittumista tai muita merkittäviä vahingollisia ympäristövaikutuksia, kun tutkimukset suoritetaan päätöksessä sallituilla menetelmillä ja määrättyinä ajankohtina.

Lupamääräyksen 1 kohdassa 2 mainittua koneellisesti tehtävää maa- ja kallioperänäytteenottoa ei kuitenkaan saa suorittaa vesistön päältä. Mikäli malminetsintätutkimukset edellyttävät kairausta vesistön päältä, tulee sitä varten hakea luvan muuttamista kaivoslain (621/2011) 69 §:n mukaisesti.

Malminetsintäluvan haltijan tulee esittää Tukesille hyvissä ajoin ennen tutkimustöiden aloittamista yksityiskohtainen tutkimussuunnitelma, josta ilmenevät suunnitellut toimenpiteet sekä niiden tarkat sijaintitiedot. Luvanhaltijan on lisäksi tarvittaessa päivitettävä kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma, erityisesti tilanteissa, joissa tutkimusluonteinen kallioperäkairaus muuttuu luonteeltaan ja määrältään kohteellisesti tiheimmäksi inventointikairaukseksi.

Tutkimussuunnitelma on toimitettava tiedoksi myös toimivaltaiselle Lupa- ja valvontaviranomaiselle sekä Lapin maakuntamuseolle. Lähtökohtaisesti luvanhaltijalla ei kaivoslain mukaan ole yleistä velvollisuutta suorittaa kasvillisuus- tai luontokartoituksia, kun varovaisuusperiaate otetaan huomioon, eikä tällaisia kartoituksia edellytetä muiltakaan samankaltaisia vaikutuksia aiheuttavilta maankäyttömuodoilta suojelualueiden ulkopuolella.

Siirtyminen lupa-alueelle, ja lupa-alueella liikkuminen on sulanmaan aikana pyrittävä suunnittelemaan niin, että luontaisia aukkopaikkoja ja olemassa olevia uria käytetään mahdollisimman paljon hyväksi. Kosteikkoalueilla liikkumista tulee ensisijaisesti välttää sulanmaan aikana. Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista. Koneellinen tutkimus ja näytteenotto alueilla, joilla on olemassa vaarana, että tutkimukset tai liikkuminen aiheuttaa maaperään vahinkoja (suot), tulee suorittaa aina ajankohtana, jolloin maaperä on jäätynyt. Tutkimusmontut ja kuopat tulee merkitä huomiokepein sekä luiskata loiva reunaisiksi päistään niiden ollessa auki ja sisältävän putoamisvaaran. Tutkimusten päätyttyä tutkimusmontut, -kuopat ja -ojat on täytettävä ja maisemoitava. Lisäksi tulee huomioida Metsähallituksen metsätieverkostoon liittyen niiden käyttö ja kunto etenkin kelirikko aikaan sekä kovilla saateilla.

Perustelut: Tutkimussuunnitelman esittämisvelvollisuudella varmistetaan, että suunniteltuihin toimenpiteisiin voidaan tarvittaessa puuttua valvonnallisin keinoin. Velvollisuus mahdollistaa lisäksi sen, että Tukes voi kaivoslain valvonta-tehtävänsä toteuttamiseksi arvioida suunniteltujen toimenpiteiden vaikutuksia ja antaa tarvittaessa tarkempia lisämääräyksiä niiden suorittamisesta. Malminetsintäluvan haltijan on rajoitettava malminetsintä ja muu malminetsintäalueen käyttö tutkimustyön kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Toimenpiteet on suunniteltava siten, että niistä ei aiheudu kohtuudella vältettävissä olevaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta. Malminetsintäluvan nojalla tapahtuvasta malminetsinnästä ja muusta malminetsintäalueen käytöstä ei saa aiheutua (kaivoslain (621/2011) 11 §, 12 § ja 69 §) vastaista vaikutusta.

9.2 Lupa-aluekohtaiset määräykset

Pintavedet

Luvansaajan tulee huolehtia tutkimustoiminnassaan siitä, ettei eri tutkimusvaiheissa päädy kiintoainesta pintavesiin. Lupa-alueelta tunnetaan metsälain 10 §:ssä tarkoitettuja erityisen tärkeitä elinympäristöjä, jotka on otettava huomioon tutkimustoimintaa suunniteltaessa ja toteutettaessa. Lupa-alueella esiintyvä luonnontilaisia tai luonnontilaisten kaltaisia lähteitä, joiden luonnontilan vaarantaminen on kielletty. Näiden kohteiden läheisyydessä tulee

noudattaa riittävää suojaetäisyyttä. Myöskään purouomien luonnontilaa ei saa vaarantaa. Lupamääräyksen 1 kohdan 2 mukaisesti koneellisesti tehtävää maa- ja kallioperänäyteenottoa ei saa suorittaa vesistön päältä. Mikäli tutkimustoimenpiteet edellyttävät kairausta vesistöstä käsin, tulee sitä varten hakea malminetsintäluvan muuttamista kaivoslain (621/2011) 69 §:n mukaisesti.

Huomionarvoiset kasvilajit

Lupa-alueella on rauhoitettujen ja uhanlaisten kasvilajien (lettorikko, lapinleinikki, kiiltosirppi-sammal) esiintymiä (luontodirektiivi (92/43/ETY) liite IV(b), ja LsL 9/2023 74 §:n). Tämä tulee huomioida tutkimustoiminnassa siten, ettei toiminta vahingoita tai vaaranna niiden esiintymiä. Lettorikon ja lapinleikin esiintymiin tulee jättää n. 30 m suojavaähyä, muihin rauhoitettuihin lajeihin n. 20 m suojavaähyä.

Alueella esiintyy useita silmälläpidettävien, uhanalaisia ja vaarantuneiden kasvilajien esiintymiä. Luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi uhanalaiset ja alueellisesti uhanalaiset lajit tulee ottaa huomioon malminetsinnässä niin, ettei niitä vaaranneta. Vaikka silmälläpidettävien lajien turvaaminen on vapaaehtoista, eikä silmälläpidettävät lajit täytä varsinaisen uhanalaisuuden kriteerejä, silmälläpidettävien lajien esiintymien oleellista vahingoittamista ei saa aiheuttaa tutkimuksissa.

Suuret rauhoitetut petolinnut

Tukesin selvitysten ja hakemukseen saatujen tietojen perusteella malminetsintä lupa-alueella on suuren petolinnun pesäreviiri. Laji.fi-tietokannan viranomaisportaalissa ovat näkyvissä tiedossa olevat suuren petolinnun säännöllisessä käytössä olevat pesät, soveltuuko pesä kuntosaa puolesta pesintään sekä koska niissä on viimeksi pesitty. Luonnonsuojelulain 73 § suojelee suurten petolintujen pesäpuita ja pesimärauhaa.

Suurta petolintua ei saa häiritä, kun pesä on asuttu. Petolinnun tahallinen häiritseminen, erityisesti lisääntymisaikana **15.4–15.9**. 500 metrin säteisen ympyrän sisällä asutusta pesästä, on kielletty lupamääräyksessä 1 sallituilla tutkimustoimilla.

Suuren petolinnun pesäpuu, jossa oleva pesä on säännöllisessä käytössä ja selvästi nähtävissä, on rauhoitettu. Tiedossa olevan pesäpuun ympärille tulee jättää lisäksi suoja-alue n. 150 m, jolta ei saa kaataa tai vahingoittaa merkittävästi tutkimusten yhteydessä puita. Pesäpuun suoja-alueen lähiympäristö tulee pyrkiä säilyttämään luonnontilaisena niin, että myöhempien tuulenkaatojen riski pienenee.

Mikäli tässä malminetsintäluvassa sallitut tutkimustoimet on mahdollista tehdä ainoastaan talviaikana tai muusta perustellusta syystä tutkimuksia on tehtävä suuren petolinnun rauhoitusajana, luvanhaltijan tulee ensin esittää suunnitelmaa pesän tarkkailusta. Poikkeus rauhoitusajasta edellyttää aina todisteellisesti selvitystä, onko pesä suuren petolinnun suotuisan suojelutason kannalta merkityksellinen ja onko pesintätoimet aloitettu pesässä, jonka rauhoitusalue ulottuu tutkimusalueelle. Selvitys tulee suorittaa niin ettei siitä aiheudu luonnonsuojelulaissa kiellettyä seurausta. Mikäli pesää tarkkaillaan kameroilla, tulee maanomistajalta hankkia lupa kameran asentamiseen. Muutoin suuren petolinnun pesintätilanteen selvittämiseen tulee käyttää luonnontieteellisiä tutkimuspalveluja tarjoavaa ammattilaista. Mikäli pesän kunnostusta, koristelua tai munintaa ei ole tapahtunut 15.3.–15.4. voidaan tutkimuksia jatkaa kohteella

Luonnonsuojelulain 70 §:n mukaisesti rauhoitettujen yksilöiden tahallinen häiritseminen, erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänsäieron kannalta tärkeillä paikoilla on kielletty. Rauhoitusmääräyksistä poikkeamista koskevissa asioissa toimivaltainen lupaviranomainen on Lupa- ja valvontavirasto. Mikäli pesän tilanteen selvittämistä varten on tarpeen hankkia luonnonsuojelulain mukainen poikkeuslupa, lisätietoja saa Lupa- ja valvontavirastolta.

Tätä ohjetta noudattamalla malminetsintää voidaan toteuttaa niin, että luonnonsuojelulain 73

§:n mukaiset rauhoitussäännökset tulevat huomioiduiksi ja pesintärauhaa häiritsevät tekijät voidaan riittävästi ehkäistä ja lupamääräys on siten riittävä suuren petolinnun osalta suotuisan suojelutason ja heikentämiskiellon kannalta kokonaisuutena arvioituna.

Varovaisuusperiaatetta noudattaen Tukes määrää noudatettavaksi suurten petolintujen pesimärauhan, ellei asiaan saadun selvityksen perusteella voida todeta, että tiedossa oleva pesä ei sovellu pesintää tai todisteellisesti ole osoitettu, ettei pesintää ole aloitettu kuluvana vuonna.

Suoluonto ja luontotyypit

Lupa-alueella on uhanalaisia suoluontotyypppejä. Mahdolliset kallioperäkairaukset on suoritettava suoalueilla ainoastaan lumipeitteisenä aikana, maaperän ollessa roudassa, jolloin vaikutukset luontotyypppeihin eivät ole merkittäviä. Tämä kairauksia koskeva rajoitus koskee myös muita ojittamattomia suoalueita lupa-alueella. Tässä luvassa sallitut malminetsintämenetelmät eivät ole olleet uhanalaistumisen syynä eivätkä muodosta uhkatekijää luontotyypppeille. Rauhoitettujen kasvilajien esiintymien ympärille tulee lisäksi jättää noin 20 metrin suojavyöhyke.

Serpentiiniluontotyyppi

Tutkimustoiminnassa on huomioitava luonnonsuojelulain (9/2023) 65§ mukaiset tiukasti suojeltuihin luontotyypppeihin kuuluvat ”Serpentiinikalliot, -kivikot ja -soraikot” kohteet. Lupa-alueella esiintyy kyseisiä kohteita. Tutkimusojitus- tai kuopat eivät ole sallittuja kyseisillä kohteilla ja lisäksi tutkimuskairaukset on silloin suoritettava talvella, kun maankamara on jäässä ja sitä suojaa lumipeite. Todetuilla edellä mainituilla kohteilla on lisäksi kiellettyä suorittaa kesäaikana koneellista geokemiallista näytteenottoa paljastuneesta kallioperästä, lohkaista tai maaperästä. Kesäaikainen maastoliikenne tiukasti suojeltujen serpentiiniluontotyyppikohteilla on myös kiellettyä. Lisäksi kairauksessa kertyvä soija on kerättävä pois maastosta. Edellä mainituin ja tässä luvassa sallituin tutkimusmenetelmin lupaehdoja noudattamalla varovaisuusperiaate huomioiden voidaan todeta, ettei uhanalaiseen luontotyypppeihin kohdistu heikentäviä tai hävittäviä vaikutuksia, eikä tutkimuksilla aiheuteta kaivoslain 11 §:ssä kiellettyä seurausta. Kyseisten kohteiden esiintymisen voi tarkistaa SYKE:n paikkatietoaineistoista (<https://ckan.ymparisto.fi/dataset/serpentiinikalliot-ja-kivikot>) ja luonnonsuojelulain mukaisen poikkeusluvan tarpeellisuudesta lisätietoja saa Lupa- ja valvontavirastolta.

Argeologiset kohteet, kiinteät muinaisjäännökset, kulttuuriperintö kohteet

Lupa-alueella saattaa kaukokartoitus Lidar-aineiston pohjalta tarkasteltuna olla arkeologisia kulttuuriperintökohteita: Savottakämpäkohteita. Vaikka muinaismuistolaki (295/1963) ei suo- raan suojele kyseisiä kohteita, niillä on kuitenkin kulttuurihistoriallista arvoa. Kyseiset Kohteet tulee ottaa huomioon tutkimustoiminnan suunnittelussa.

Reitistöt

Alueeseen kohdistuu moottorikelkkaura. Malminetsintä ei saa aiheuttaa vaaraa, haittaa tai vahinkoa moottorikelkkauran käytölle ja kunnolle.

Lieventävien toimien ulottaminen Natura-alueen rajauksen ulkopuolelle

Luvanhakija on laatinut Viiankaaavan malminetsintää koskevan Natura-arvion. Nyt tarkastel- tava alue ei sijaitse varsinaisella Natura-arvioalueella. Vaikka kyseessä on tutkimustoiminta, jolla ei ole vaikutuksia viereiselle Natura-alueelle, on hakija ehdottanut seuraavia rajoituksia, jotka asetetaan lupamääräyksiksi: Natura-aluetta ympäröivillä malminetsintälupa-alueilla ei kairata tai tehdä koneellista malminetsintää lintujen pesimäaikaan (1.5.–31.7.) alle 950 m etäi- syydellä Natura-alueen rajasta. Lisäksi kairauksia tai muuta voimakasta melua aiheuttavaa koneellista malminetsintää ei tule tehdä metsojen soidinkaudella (1.4.-30.5.) tunnetuilla met- sojen soidinalueilla 500m lähempänä soidinkeskuksista.

Perustelut: Kaivoslain (621/2011) 11 §, 12 §, 15 §, 69 § sekä valtioneuvoston asetus (1123/2025) 2 § ja 3 §.

10. Määräys malminetsintäkorvauksen suuruudesta ja maksuajankodasta

Alueella on ollut voimassa kaivoslain (503/1965) mukaiset valtaukset KaivNro 8938/1-68 yhden (1) vuotta, sekä kaivoslain (621/2011) mukainen malminetsintälupa ML2015:0006 kuusi (6) vuotta. Tämä päätös jatkaa malminetsintäluvan voimassaoloa kolme (3) vuotta (lupavuodet kahdeksan (8), yhdeksän (9) ja kymmenen (10)). Malminetsintäluvan haltijan on maksettava malminetsintäalueeseen kuuluvien kiinteistöjen omistajille vuotuista korvausta **40 euroa hehtaarilta** luvan voimassaoloajan. Malminetsintäalueesta lasketaan kokonaispinta-ala, ja jokaisen kiinteistön tai muiden rekisteriyksiköiden osalta pinta-ala vähintään 0,1 hehtaarin tarkkuudella.

Malminetsintäkorvaus on ensimmäiseltä vuodelta maksettava viimeistään 30 päivänä siitä, kun malminetsintälupa on tullut lainvoimaiseksi. Seuraavina vuosina korvaus on maksettava vastaavana ajankohtana.

Luvan haltijan on ilmoitettava malminetsintäkorvauksen kokonaissuorituksesta kirjallisesti kaivosviranomaiselle, kun velvollisuus on täytetty.

Mikäli hakija pienentää tai muuttaa tässä päätöksessä määrättyä malminetsintäaluetta muutoshakemuksella, määräytyy uusi malminetsintäkorvaus maanomistajalle seuraavasta tämän lupapäätöksen maksupäivästä alkaen muutospäätöksessä määrättävän pinta-alan mukaan.

Perustelut: Määräys perustuu kaivoslain (621/2011) 99 §:ään, jossa säädetään malminetsintäkorvauksen suuruudesta ja maksutavasta, 51 § 67 § ja 69:ään, joissa säädetään malminetsintäluvan raukeamisesta ja muuttamisesta sekä 152.1 §:ään jossa säädetään kaivosviranomaisen on oikeudesta saada kaivoslain säännösten noudattamisen valvontaa varten tarpeelliset tiedot niiltä, joita tämän lain velvoitteet koskevat.

11. Määräys vahinkojen ja haittojen korvaamisesta malminetsintäalueella

Malminetsintäluvan haltijan on korvattava malminetsintäalueella tapahtuvasta kaivoslakiin (621/2011) perustuvasta toiminnasta aiheutuneet vahingot ja haitat, jollei jonkin toimenpiteen osalta korvauksesta toisin säädetä.

Perustelut: Määräys perustuu kaivoslain (621/2011) 103 §:ään, jossa säädetään vahinkojen ja haittojen korvaamisesta malminetsintäalueella.

12. Poronhoidolle aiheutuvien haittojen vähentämiseksi erityisellä poronhoitoalueella

Alue kuuluu Oraniemen paliskunnan alueeseen. Malminetsintätutkimukset on sovitettava alueella toimivan paliskunnan kanssa siten, ettei niistä aiheudu olennaista haittaa poronhoidolle. Kaivoslain 11 §:n 2 mom. 2 kohdan mukaan olennaisen haitan aiheuttaminen muulle elinkeinotoiminnalle on kielletty. Tässä luvassa on kyse tutkimustoiminnasta, joka on tutkimussuunnitelmassa esitettyjen toimien mukaan lyhytkestoista ja suhteellisen hetkellinen tapahtuma tutkimuskohteella. Tutkimuskalusto liikkuu hitaasti eikä ajata mahdollisia alueella olevia poroja tarpeettomasti. Luvanhaltijan tulee suunnitella tutkimustyöt riittävän pitkällä aikavälillä ja suorittaa toimet ajankohtana, jolloin niistä on kaikista vähän häiriötä alueella tehtävälle poronhoidolle ja paliskunnan keskeisimmille toiminta-alueille. Malminetsintäluvan haltijan on ilmoitettava paliskunnalle tutkimustöistä ja niiden aikataulusta, sekä muusta alueiden käytöstä hyvissä ajoin ennen tutkimustöiden aloittamista.

Malminetsintäluvan haltijan on otettava huomioon alueella mahdollisesti olevat poronhoidolle tärkeät rakenteet kuten esimerkiksi erotusaita ja käytettävä valmiita veräjiä kulkemiseen ja huolehdittava ettei tutkimustoiminnan seurauksena alueella hetkellisesti tapahtuva maastoliikennehäiriö lisää porojen hallitsematonta siirtymistä alueelta toiselle. Luvan haltijan tulee sopia tarvittaessa paikallisesti keinoista, joilla porojen haitallinen liikkuminen alueelta toiselle estetään.

Perustelut: Edellä mainituilla toimenpiteillä ehkäistään malminetsinnästä poronhoidolle mahdollisesti aiheutuvia haittoja erityisellä poronhoitoalueella. Kaivosviranomaisen on arvioinut sallittujen tutkimusten mahdollista haittaa ja olennaista vaikutusta, tutkimusten luonteen ja laajuuden sekä ennakoitavissa olevien vaikutusten perusteella. Määräys perustuu Poronhoitolain (848/1990) 2§:ään ja kaivoslain (621/2011) 51 §:ään.

Hakemuksen käsittely

Jatkoaikahakemus: AA Sakatti Mining Oy	4.8.2025
Kuulutus hakemuksesta: Tukes	29.8.2025
Lausuntopyynnöt: Tukes	29.8.2025
Jatkoaikapäätös: Tukes	26.3.2026

Lupahakemuksesta tiedottaminen

Tukes on tiedottanut hakemuksesta 29.8.2025 kuuluttamalla siitä 30 päivän ajan Sodankylän kunnan ilmoituskanavilla. Hakemus on ollut nähtävillä myös Tukesin internet-sivuilla. Hakemus on ollut nähtävillä 6.10.2025 saakka.

Asianosaisia maanomistajia on tiedotettu hakemuksesta kirjeitse sekä lehti-ilmoituksella (Lapin Kansa).

Lausunnot ja mielipiteet on pyydetty toimitettavaksi viimeistään 6.10.2025. Tämän päivämääränkin jälkeen toimitetut lausunnot ja mielipiteet on otettu ratkaisussa huomioon.

Lausuntopyynnöt ja lausunnot hakemuksesta

Hakemuksesta on lähetetty lausuntopyynnöt ja saatu lausunnot seuraavasti:

- 1) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Sodankylän kunnalle** 29.8.2025. Sodankylän kunta on antanut lausunnon 22.9.2025 (liite 4).
- 2) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Lapin ELY-keskukselle** 29.8.2025. Lapin ELY-keskus on antanut lausunnon 3.10.2025 (liite 5).
- 3) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Lapin maakuntamuseolle** 29.8.2025. Lapin maakuntamuseo on antanut lausunnon 1.10.2025 (liite 6).
- 4) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Oraniemen paliskunnalle** 29.8.2025. Oraniemen paliskunta ei antanut lausuntoa

Muut selvitykset lupaharkintaa varten

Kaivoslaki velvoittaa kaivosviranomaista pyytämään lausunnon lupahakemuksen käsittelyä varten mm. Lupa- ja valvontavirastolta. Mikäli pyydytyissä lausunnoissa, saaduissa muistutuksissa tai mielipiteissä tuodaan esiin seikkoja, jotka voisivat muodostaa kaivoslain 46 §:ssä tarkoitetun luvan myöntämisen esteen, tulee kaivosviranomaisen ratkaista, voidaanko lupa kuitenkin kaivoslaissa säädetyistä esteistä huolimatta myöntää, jos este on mahdollista poistaa lupamääräyksillä tai pienentämällä alueen koko. Lupakohtaisien (9.2) määräysten

tarkoituksena on varmistaa, että lausunnoissa, muistutuksissa tai mielipiteissä esiin nostetut seikat huomioidaan niin, ettei kaivoslain vastaista toimintaa tai vaikutusta synny.

Lupa- ja valvontavirasto (LVV) valvoo luonnonsuojelulain säännösten noudattamista sekä käyttää luonnonsuojelun yleisen edun puhevaltaa. Malminetsintälupahakemuksesta on pyydetty lausunto Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta erityisesti niiden luonnonsuojelu- ja ympäristönäkökohtien arvioimiseksi, joilla on merkitystä lupaharkinnassa.

Luonnonsuojelulain (9/2023) 117 §:ssä säädetään tietojärjestelmästä, joka koostuu Suomen luonnon monimuotoisuutta ja siihen vaikuttavia toimintoja koskevista tiedoista. Ympäristöministeriö, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Metsähallitus, Suomen ympäristökeskus ja Luonnontieteellinen keskuksen museo toimivat kukin luonnonsuojelun tietojärjestelmän rekisterinpitäjinä niiden tietojen osalta, jotka ne järjestelmään tallentavat. Ympäristöministeriö vastaa tietojärjestelmän sisällöllisestä ja toiminnallisesta kehittämisestä yhteistyössä sen ylläpitäjien kanssa. Luonnonsuojelun tietojärjestelmä muodostuu tiedoista, jotka tallennetaan tai on tallennettu edellä mainittujen ylläpitäjien tietojärjestelmiin, rekistereihin ja asianhallintajärjestelmiin. Viranomaisportaali tarjoaa viranomaisille suoran pääsyn kaikkeen tarkkaan lajitietoon, mukaan lukien sellaiset tiedot, jotka avoimessa Laji.fi-palvelussa on luonnonsuojelullisista syistä karkeistettu tai piilotettu. Viranomaisportaalissa käsitellään sensitiivisiä tietoja, kuten uhanalaisten eläin- ja kasvilajien esiintymiä sekä arvokkaiden luonnonalueiden suojeluun liittyviä tietoja, minkä vuoksi näitä tietoja ei voida kirjata päätökseen. Kaivosviranomaisen on lisäksi tarkistanut lupa-aluetta koskevat tiedot Laji.fi-viranomaisportaalista ja hyödyntänyt saatavilla olevaa tietoa lupaharkinnassa arvioidessaan malminetsintälupahakemuksessa esitettyjen toimenpiteiden vaikutuksia merkityksellisiin luonnonsuojelu- ja ympäristönäkökohtiin.

Tukes on ennen päätöksen antamista selvittänyt alueen luonnonolosuhteita muun muassa ilmakuvien, olemassa olevan tietoaineiston ja hakemukseen saatujen lausuntojen perusteella. Tutkimusalue on metsätalousmaata, jossa on harjoitettu tehokasta metsänhoitoa ja hakkuita. Selvitysten perusteella Tukes on katsonut, että suunnitelluista tutkimustoimenpiteistä, ottaen huomioon toiminnan laadun ja laajuuden, ei aiheudu haittaa ihmisten terveydelle, vaaraa yleiselle turvallisuudelle, olennaista haittaa muulle elinkeinotoiminnalle, merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, harvinaisten tai arvokkaiden luonnonesiintymien olennaista vahingoittumista, merkittävää maisemallista haittaa eikä muutakaan merkittävää vahingollista ympäristövaikutusta. Luvanhakija on kuvannut toimenpiteidensä vaikutuksia hakemuksessa sekä siihen liitettyssä kaivannaisjätehuoltosuunnitelmassa.

Tämän malminetsintäluvan perusteella ei ole tarkoitus toteuttaa koelouhintaa eikä muita toimenpiteitä, jotka laajuudeltaan tai vaikutuksiltaan vastaisivat koelouhintaa. Toimintaa ei myöskään ole suunniteltu harjoitettavaksi asemakaava-alueella.

Alueella hetkellisesti suoritettavien tutkimustoimenpiteiden ei katsota aiheuttavan merkittävää häiriötä Suomen pesimälinnustolle, joka on pääosin luonnonsuojelulailla rauhoitettua. Suomessa seurataan lajien uhanalaisuutta, ja uhanalaisuustilanne on tarkasteltavissa Punaisen kirjan verkkopalvelussa (YM & SYKE, 2019), osoitteessa <https://punainenkirja.laji.fi>. Julkaisussa esitetään myös lajien uhanalaisuuteen johtaneet syyt sekä tulevaisuuden uhkatekijät. Tässä malminetsintäluvassa sallittuja menetelmiä ei mainita uhanalaisuuden aiheuttajina eikä tulevaisuuden uhkatekijöinä.

Suuret petolinnut

Kalasääski eli sääksi pesii lähes koko Suomessa aina etelärannikolta pohjoisimpaan Lappiin saakka. Laji suosii rauhallisia metsä- ja suoalueita, ja sen pesä voi sijaita jopa useiden kilometrien päässä saalistusvesistä. Vaikka sääksi on täysin kalansyöjä, vain pieni osa pareista pesii rannoilla ja pikkusaarissa. Laajamittainen vaino karkotti ne näiltä alueilta 100–150 vuotta sitten. Pesäpaikan valintaan vaikuttavat ennen kaikkea ympäristön rauhallisuus, sopivan pesäpuun löytyminen ja vesistöjen riittävä läheisyys.

Sääksiä ei kuitenkaan voi pitää varsinaisina erämaalintuina, sillä monet parit pesivät vain

muutamien satojen metrien päässä maaseutuasutuksesta ja teistä (Saurola & Koivu 1987). Suomessa laji voi tällä hetkellä hyvin. Tulevaisuuden keskeisiä kysymyksiä ovat kuitenkin metsätalouden haittojen vähentäminen, tekopesien rakentaminen menetettyjen pesäpuiden korvaajiksi, pesäympäristöjen suojaaminen pesimäaikana sekä laittoman ja tahattoman tappamisen ehkäisy erityisesti kalanviljelylaitoksilla (Saurola 1995b).

Sääksien yleisimpiä kuolinsyitä ovat joutuminen kalanpyydyksiin, takertuminen kalanviljelylaitosten suojalankoihin ja verkkoihin sekä törmäykset voimajohtoihin (Saurola 2001). Malminetsintätutkimuksia ei pidetä sääkselle uhkana.

Sääksi on lähes kosmopoliittinen laji ja elää käytännössä kaikkialla maailmassa, missä on sopivia kalavesiä ja pesäpaikkoja. Suomessa merkittävä osa kannasta pesii soilla, mutta laji viihtyy myös kallioisilla metsäalueilla sekä vesistöjen rannoilla ja saarissa. Sääksi kantaa on seurattu systemaattisesti jo vuodesta 1971, ja viime vuosina kanta on pysynyt vakaana, noin 1 200 parissa. Vuoden 2010 uhanalaisuusarvioinnissa sääksi luokiteltiin silmälläpidettäväksi, mutta vuoden 2019 arvioinnissa se katsottiin elinvoimaiseksi. Lajin levinneisyydessä ei ole tapahtunut suuria muutoksia viime vuosikymmeninä; kolmannen lintuatlaksen aikana pesintä varmistettiin yli 1 100 atlasruudulla.

Malminetsinnässä on noudatettu noin 500 metrin suojavyöhykettä tunnettuun pesään. Tätä etäisyyttä pidetään riittävänä myös metsätaloudessa.

Kallioperäkairaus, vedet ja kairausapuvälineet

Tukesilla on ollut lupaharkinnan tukena useita kymmeniä erilaisia ympäristöselvityksiä ja luontotutkimuksia. Pelkästään malminetsinnässä käytettävään kairausveeteen liittyviä tutkimuksia on tehty yli 10 kappaletta vuosina 2011–2024. Kaikkia tutkimuksia yhdistää se, että niiden johtopäätöksissä on päädytty samankaltaisiin tuloksiin, eli siihen että kallioperäkairaus ei aiheuta merkittäviä vaikutuksia vesien laatuun. Kaikki kairauksessa mahdollisesti käytettävät apuvälineet tulee olla rekisteröitynä Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) rekisteriin (REACH), ja ne on hyväksytty käyttötarkoituksensa mukaisesti käytettäväksi EU:n alueella. Mitkään näiden kemikaalien ainesosista eivät saa olla myrkyllisiä tai biokertyviä. Malminetsinnän ympäristövaikutuksia on tämän lisäksi selvitetty useissa Natura vaikutustenarvioinneissa, jotka ovat käsittäneet laajan joukon maastossa tehtyjä kartoituksia ja kasvi- ja vesivaikutusseurantoja. Vuosien 2011–2024 aikana luontoselvityksiin on käytetty useita kymmeniä miljoonia euroja. Edellä mainittujen tutkimusten ja selvitysten lisäksi Tukes valvoo itse maastossa vuosittain yksittäisiä tutkimuskohteita riskiperusteisesti noin 25–30 kohdetta vuodessa. Kairakoneen käytössä ollaan siirtymässä hydraulikan sijasta mm. käyttämään sähkömoottoreita, eikä kairaustyössä tarvita muutoinkaan öljyä, vaan jäähdytys tehdään puhtaalla vedellä. Tällöin vaikutukset maankamaraan ja vesiin on minimaaliset. Kairakone tekee työnsä paikallaan, jolloin mahdolliset bioöljyvuodot on helppo havaita heti ja korjata tilanne. Kairakoneesta voi vuotaa pahimmassakin tapauksessa vain muutamia desilitroja bioöljyä.

Tutkimustoiminnasta syntyvät äänet

Tutkimustoiminnasta syntyvä ääni jää tasoltaan sellaiseksi, ettei sillä ole merkittäviä haitallisia tai häiriötä aiheuttavia vaikutuksia lupa-alueen ulkopuolella. Äänen syntyminen liittyy tavanomaiseen tutkimusvälineistön ja siihen liittyvien toimintojen käyttöön, minkä vuoksi äänen voimakkuus, kesto ja luonne pysyvät rajattuina ja ennakoitavissa. Ääni on tasaista, toistuvaa ja suhteellisen tasaisena jatkuvaa. Esimerkiksi kallioperäkairaus on luvanvoimassaoloaikaan verrattuna lyhytkestoinen, ja tutkimuskohteella aiheutuu ääntä vain rajatun määrään.

Tukes käyttää kairakoneen melua arvioidessaan mittaustuloksiin perustuvaa tietoa. Mittaustuloksista käy ilmi, että kairakoneen melu vaimenee puustoisessa maastossa jo 50 metrin matkalla alle 40 desibelin, joka vastaa yleisesti luonnossa olevaa taustamelua.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksen johdosta esitettiin 1 muistutus.

Henkilötietoihin sovelletaan tietosuojalakia (1050/2018) ja EU:n yleistä tietosuoja-asetusta (GDPR). Hakemukseen jätetyt muistutukset ja mielipiteet liitetään hakijalle toimitettavaan, sähköisesti allekirjoitettuun päätökseen.

Hakijan selitys

Hakijalta ei ole pyydetty selitystä.

Tukesin kannanotto lausunnoissa ja muistutuksissa esitettyihin yksilöityihin vaatimuksiin

Lausunnoissa, muistutuksissa ja mielipiteissä esitetyt asiat on otettu lupapäätöksessä huomioon lupamääräyksiin.

Tiedoksi luvan haltijalle

Kaivoslain (621/2011) suhde muuhun lainsäädäntöön

Sen lisäksi, mitä kaivoslaissa säädetään, sovelletaan kaivoslain mukaista lupa- tai muuta asiaa ratkaistaessa ja muutoin tämän lain mukaan toimittaessa muun muassa; luonnonsuojelulakia (9/2023), ympäristönsuojelulakia (527/2014), erämaalakia (62/1991), maankäyttö- ja rakennuslakia (132/1999), vesilakia (587/2011), poronhoitolakia (848/1990), säteilylakia (592/1991), ydinenergialakia (990/1987), muinaismuistolakia (295/1963), maastoliikennelakia (1710/1995), patoturvallisuuslakia (494/2009), hallintolakia (434/2003), laki sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa (13/2003), saamelaiskäräjä lakia (974/1995), saamen kielilakia (1086/2003), kielilakia (423/2003), lakia ulkomaalaisten yritystojen seurannasta (172/2012), lakia eräiden kiinteistönhankintojen luvanvaraisuudesta (470/2019), lakia valtion etuusto-oikeudesta eräillä alueilla (469/2019), lakia kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta kansallisen turvallisuuden varmistamiseksi (468/2019). Malminetsintäluvan haltijan on aina noudatettava Suomen lainsäädäntöä ja asiaan liittyviä muita kansainvälisiä sopimuksia.

Maastossa liikkuminen

Maastoliikennelain (1710/1995) 4.1 §:n ja 4.2 §:n 9-kohdan mukaan kaivoslaissa (621/2011) tarkoitetulla malminetsintäalueella ja 30 metrin etäisyydellä sen rajasta moottorikäyttöisellä ajoneuvolla liikkuminen ei edellytä maanomistajan tai haltijan lupaa, kun kyse on asianomaisessa malminetsintäluvassa tai kaivosluvassa tarkoitetun toiminnan kannalta välttämättömästä liikkumisesta. Mikäli malminetsintäalue rajautuu alueeseen, jolla liikkumista on rajoitettu (esim. luonnonsuojelualue), malminetsintäalueen rajan ulkopuolella tarvitaan alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen suostumus.

Viitaten lupamääräykseen 9, malminetsintäluvan haltija veloitetaan rajoittamaan malminetsintä ja malminetsintäalueen käyttö tutkimustyön kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Malminetsinnästä ei saa aiheutua merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, harvinaisten tai arvokkaiden luonnonesiintymien olennaista vahingoittumista, merkittävää maisemallista haittaa. Alueen koskemattomuuteen, joka liittyy alueen suojelutavoitteisiin, on säilytettävä. Aiheutetut vahingot on korvattava maanomistajalle.

Luvan muuttaminen ja raukeaminen

Malminetsintäluvan haltijan on kaivoslain (621/2011) 69 §:n mukaan haettava

malminetsintäluvan muuttamista, jos tutkimussuunnitelmaa muutetaan tai täydennetään siten, että lupamääräyksiä on tarpeen tarkistaa. Luvanhaltija voi lisäksi hakea malminetsintäluvan muuttamista lupamääräysten tarkistamiseksi, kun luvan mukaista toimintaa on tarpeen muuttaa.

Kaivosviranomaisen on (621/2011) 67 §:n mukaan päätettävä, että malminetsintälupa raukeaa, jos luvanhaltija tekee asiaa koskevan ilmoituksen. Luvanhaltija on velvollinen tekemään ilmoituksen, jos tarkoituksena ei enää ole harjoittaa lupaan perustuvaa toimintaa. Malminetsintälupa raukeaa ilmoituksen saavuttua kaivosviranomaiselle.

Luvan voimassaolon jatkaminen

Malminetsintäluvan voimassaolon jatkamisen edellytyksistä säädetään kaivoslain (621/2011, sekä 505/2023) 61 §, 61a § sekä 61 b §:ssä.

Kaivoslain (621/2011) 61.1 §:n mukaan malminetsintäluvan voimassaoloa voidaan jatkaa enintään kolme vuotta kerrallaan siten, että lupa on voimassa yhteensä enintään viisitoista vuotta.

Kaivoslain (621/2011) 61.2 §:n mukaan malminetsintäluvan voimassaolon jatkamisen edellytyksenä on, että:

- 1) malminetsintä on ollut tehokasta ja järjestelmällistä;
- 2) esiintymän hyödyntämismahdollisuuksien selvittäminen edellyttää jatkotutkimuksia;
- 3) luvanhaltija on noudattanut tässä laissa säädettyjä velvollisuuksia samoin kuin lupamääräyksiä;
- 4) voimassaolon jatkamisesta ei aiheudu kohtuutonta haittaa yleiselle tai yksityiselle edulle.

Kaivoslain (621/2011) 66 §:n mukaan malminetsintäluvan voimassaolon jatkamista varten lupaviranomaiselle on ennen luvan voimassaolon päättymistä toimitettava lupahakemus sekä lupaharkinnan kannalta tarpeelliset ja luotettavat selvitykset edellä mainituista voimassaolon jatkamisen edellytyksistä.

Kaivostoiminnasta annetun valtioneuvoston asetuksen (391/2012) 27.2 §:n mukaan hakemuksesta tulee käydä ilmi hakijan haluamat muutokset lupa-alueeseen tai muut merkittävät muutokset sekä asianosaisissa tapahtuneet muutokset. Asetuksen 27.3 §:n mukaisesti hakemukseen tulee liittää lupaharkinnan kannalta tarpeellinen ja luotettava selvitys:

- 1) hakemuksen kohteena olevan luvan nojalla tehdyistä toimenpiteistä ja niiden tuloksista;
- 2) alueelle kohdistuneiden tutkimuskustannusten määrästä;
- 3) esiintymän hyödyntämismahdollisuuksista ja jatkotutkimusten tarpeellisuudesta;
- 4) perustelut aluerajaukselle.

Lisäksi hakemukseen sovelletaan vastaavasti, mitä lupahakemuksesta säädetään kaivoslain (621/2011) 34 §:ssä.

Lupapäätöksestä tiedottaminen

Lupapäätös on toimitettu päätöksenantopäivänä:

- AA Sakatti Mining Oy:lle (hakija)

Jäljennös päätöksestä on toimitettu antopäivänä

- Sodankylän kunnalle,
- Lupa- ja valvontavirastolle,
- Lapin maakuntamuseolle tiedoksi,

- Oraniemen paliskunnalle,
- niille, jotka ovat jäljennöstä erikseen pyytäneet

Päätöksen antamisesta on ilmoitettu

- maanomistajille (kirjeitse)
- asianosaisille, joita asia erityisesti koskee
- muistutuksen esittäjille
- niille, jotka ilmoitusta ovat erikseen pyytäneet

Lupaviranomaisen on annettava kuulutuksesta erikseen tieto kirjeitse niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee.

Tukes on harkinnut sanomalehti-ilmoituksen tarpeellisuutta ja ottanut harkinnassa huomioon hakemuksessa esitetty yksityiskohtaisen tutkimussuunnitelman, alueen laajuuden sekä asianosaisten määrän ja päätyntä siihen lopputulokseen, ettei hakemusta tarvitse ilmoittaa toiminnan vaikutusalueella yleisesti ilmestyvässä sanomalehdessä. Koska kaikki asianosaiset ovat saaneet Tukesilta joko lausuntopyynnön tai ilmoituksen, julkaiseminen on ilmeisen tarpeetonta.

Tukes toimittaa Maanmittauslaitokselle malminetsintäluvasta tiedot merkittäväksi kiinteistötietojärjestelmään.

Perustelut: Päätöksestä tiedottaminen ja siinä noudatettu menettely perustuvat kaivoslain (621/2011) lupapäätöksestä tiedottamista koskevaan 58 §:ään.

Päätösmaksu

Tästä päätöksestä perittävä maksu on **4295 €**. Valtion talous- ja henkilöstöhallinnan palvelukeskus lähettää laskun hakijalle.

Maksu perustuu hakemuksen vireille tullessa voimassa olleeseen asetukseen Turvallisuus- ja kemikaaliviraston maksullisista suoritteista (797/2024).

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa kaivoslain (621/2011) 162 §:n nojalla hakea muutosta valittamalla **Pohjois-Suomen hallinto-oikeuteen**.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista (808/2019, 13 §). Päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä päätöksen julkaisemisesta. Liitteenä olevasta valitusosoituksesta ilmenee, miten muutosta haettaessa on meneteltävä.

Päätöksestä perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.

Lisätietoja

kaivosasiat@tukes.fi tai ylitarkastaja Matti Ohtamaa puh. 0295 052 289

Asian on esitellyt ylitarkastaja Matti Ohtamaa ja ratkaissut ryhmäpäällikkö Terho Liikamaa. Tämä asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti. Allekirjoittajan henkilöllisyyden ja allekirjoituksen ajankohdan voi varmistaa allekirjoitusta klikkaamalla ja asiakirjan aitous voidaan todentaa sähköisesti. Jos asiakirjaa muutetaan jälkikäteen, allekirjoitus ei ole enää kelvollinen.

Sähköinen asiakirja on alkuperäiskappale, eikä allekirjoituksen oikeellisuutta voi varmistaa paperitulosteesta. Alkuperäisen sähköisen asiakirjan voi tarvittaessa pyytää Tukesin kirjaamosta.

LIITTEET

Liite 1	ML2015:0006 lupakartta
Liite 2	Tilakohtaiset pinta-alat malminetsintä lupa-alueella
Liite 3	Asianosaiset maanomistajat
Liite 4	Sodankylä kunnan lausunto
Liite 5	Lapin ELY-keskuksen lausunto
Liite 6	Lapin maakuntamuseon lausunto

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Päätökseen saa hakea muutosta valittamalla sille hallinto-oikeudelle, jonka tuomiopiirissä pääosa tässä päätöksessä tarkoitetusta alueesta sijaitsee. Toimivaltainen hallinto-oikeus on mainittu valitusosoituksen lopussa. Valituskirjelmä osoitetaan valitusviranomaiselle ja se on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä päätöksen julkaisemisesta.

Valitusoikeus

Malminetsintälupaa, kaivoslupaa ja kullanhuuhtontalupaa koskevaan päätökseen, mainitun luvan voimassaolon jatkamista, raukeamista, muuttamista ja peruuttamista koskevaan päätökseen sekä kaivostoiminnan lopettamispäätökseen saa hakea muutosta:

- 1) asianosainen;
- 2) rekisteröity yhdistys tai säätiö, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka sääntöjen mukaisella toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät;
- 3) toiminnan sijaintikunta tai muu kunta, jonka alueella toiminnan haitalliset vaikutukset ilmenevät;
- 4) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ja muu asiassa toimialallaan yleistä etua valvova viranomainen;
- 5) saamelaiskäräjät sillä perusteella, että luvassa tarkoitettu toiminta heikentää saamelaisten oikeutta alkuperäiskansana ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan;
- 6) kolttien kyläkokous sillä perusteella, että luvassa tarkoitettu toiminta heikentää koltta-alueella kolttien elinolosuhteita ja mahdollisuuksia harjoittaa elinkeinoja.

Kaivosviranomaisella on lisäksi oikeus valittaa sellaisesta päätöksestä, jolla hallinto-oikeus on muuttanut sen tekemää päätöstä tai kumonnut päätöksen.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan
- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla).

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- päätös, johon haetaan muutosta valittamalla, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- asiamiehen valtakirja

Valituskirjelmän toimittaminen perille

Valituskirjelmän voi viedä valittaja itse tai hänen valtuuttamansa asiamies. Valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, telekopiona tai sähköpostilla. Postiin valituskirjelmä on jätettävä niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen aukioloajan päättymistä. Hallinto-oikeudessa kirjaamon aukioloaika on klo 8.00–16.15. Sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

Valittajalta peritään hallinto-oikeudessa **oikeudenkäyntimaksu 310 euroa**. Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa (701/1993) on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Toimivaltaisen hallinto-oikeuden yhteystiedot muutoksenhakua varten:

Pohjois-Suomen hallinto-oikeus

käyntiosoite: Torikatu 34–90, 90100 Oulu

postiosoite: PL 189, 90101 Oulu

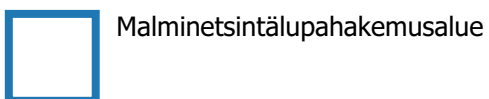
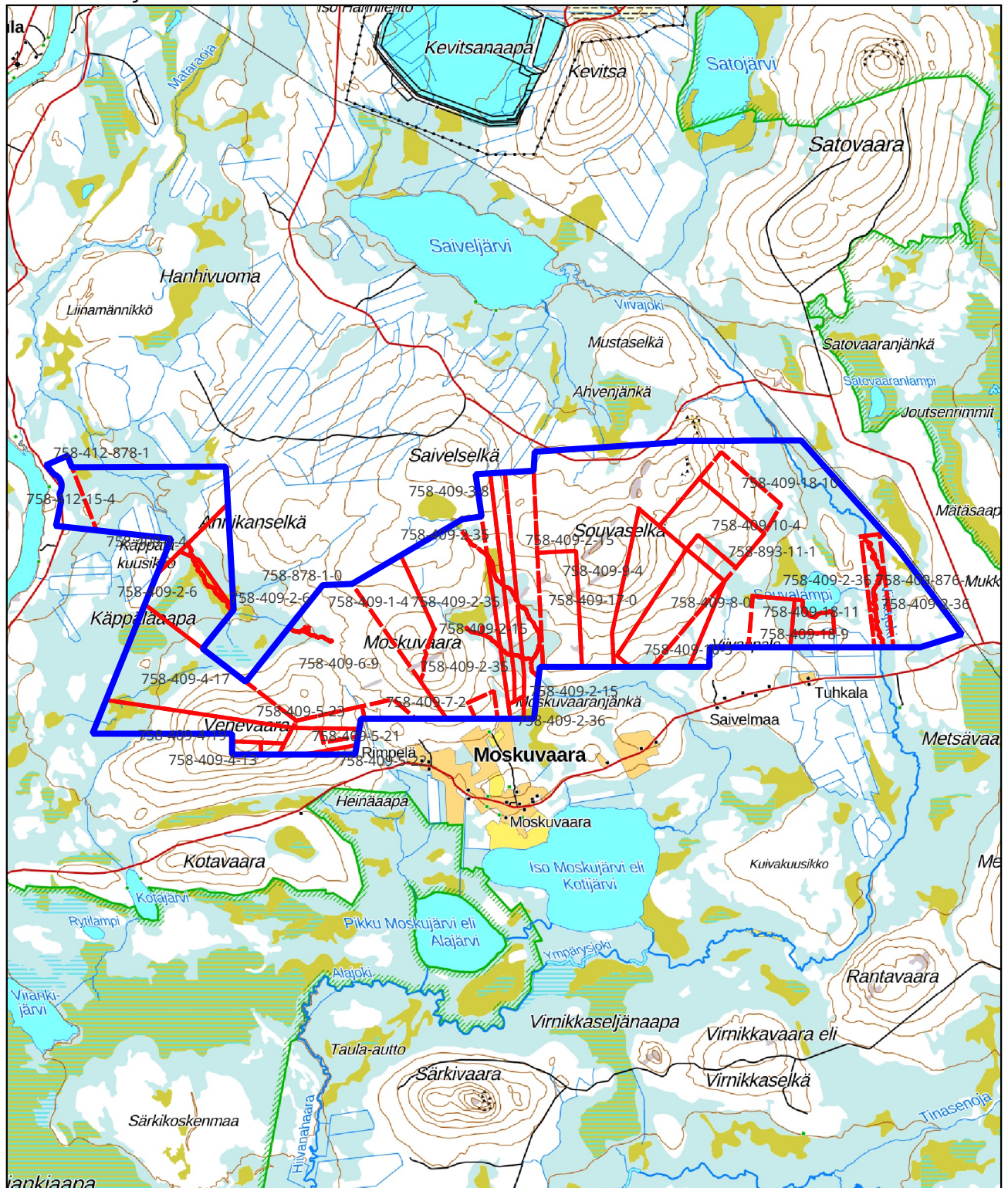
puhelin: 029 56 42800

faksi: 029 56 42841

sähköposti: pohjois-suomi.hao@oikeus.fi

Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa: <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Kartta malminetsintälupahakemusalueesta
Mittakaava ohjeellinen

Malminetsintälupahakemusalue

Kiinteistörajat

Mittakaava 1:75 000
AA Sakatti Mining Oy
Hanhivuoma
ML2015:0006

Kiinteistötunnus	Pinta-ala (ha)
758-409-2-35	44,78
758-409-876-1	2,08
758-409-4-12	3,94
758-409-5-22	4,00
758-412-15-4	28,50
758-409-5-23	16,46
758-409-1-4	116,31
758-409-5-21	20,33
758-409-2-6	78,88
758-409-5-14	6,72
758-409-6-9	246,67
758-409-2-34	44,93
758-409-10-5	40,63
758-409-18-11	15,18
758-409-18-10	45,72
758-409-2-36	38,42
758-409-2-15	88,82
758-409-9-4	77,76
758-409-7-2	11,53
758-409-8-0	85,85
758-409-3-10	9,17
758-409-3-19	224,39
758-409-10-4	73,02
758-409-18-9	34,35
758-409-4-13	6,02
758-409-4-17	168,84
758-409-4-19	72,73
758-409-17-0	73,92
758-893-11-1	916,65

Pinta-ala yhteensä: **2596,71 ha**

Lupatunnus
ML2015:0006
Liite 3

[illegible]

Kunnanjohtaja

VIRANHALTIJAPÄÄTÖS
22.9.2025 50 §

Asianumero	D/508/10.00.00.05/2022
Otsikko	Lausuntopyyntö malminetsintälupahakemuksen ML2015:0006 AA Sakatti Hanhivuoma
Päätöslaji	Lausunto
Päätösperustelut	Lausuntopyyntö malminetsintälupahakemuksen ML2015:0006 AA Sakatti Hanhivuoma Turvallisuus- ja kemikaalivirasto pyytää Sodankylän kunnalta kaivoslain (10.6.2011/621) 37 §:n nojalla lausuntoa lupatunnuksen ML 2015:0006 olevasta Sodankylän kunnan alueelle kohdistuvasta malminetsintäluvan jatkoaikahakemuksesta. Kohde sijaitsee Souvaselkä - Moskuvaara - Käppälääapa alueella. Alueen yhteenlaskettu pinta-ala on noin 2596,71 ha.
Päätös	Yhteensopivuus maankäytön kanssa Hakemusta koskevalla alueella on voimassa oikeusvaikutteinen Lokka-Koitelainen-Kevitsa osayleiskaava. Yleiskaavassa alue on merkitty maa- ja metsätalous alueeksi (MT). Alueen läpi Käppäläkuusikon kohdalla kulkee moottorikelkkailu-ura. Sodankylän kunta edellyttää, että tutkimusalueella toimittaessa tulee ottaa huomioon moottorikelkkailu uran aiheuttama liikennöinti ja turvallisuustekijät. Vaikutukset paikallisyhteisöön ja ympäristöön Kunta edellyttää, että etsintätoiminnassa otetaan huomioon alueen asukkaat, maanomistajat sekä paikalliset luontoarvot. Kunnan tiedossa ei ole erityisiä esteitä toiminnan jatkamiselle, mutta mahdolliset haittavaikutukset - kuten melu, liikkuminen yksityisteillä ja luonnonympäristön kuluminen - tulee arvioida huolellisesti ja ennaltaehkäisevästi. Vuorovaikutus ja tiedottaminen Kunta pitää tärkeänä, että toiminnanharjoittaja jatkaa avointa ja rakentavaa vuorovaikutusta alueen asukkaiden ja maanomistajien kanssa. Tiedottamisen tulee olla säännöllistä, oikea-aikaista ja kattavaa koko etsinnän keston ajan. Muilta osin kunnalla ei ole huomautettavaa malminetsintäluvan jatko aikahakemuksesta.
Päätöksen antopäivä	19.9.2025
Lisätietojen antaja	Kari Siirtola Kaivoskoordinaattori
Toimivallan peruste	
Tiedoksi	Turvallisuus- ja kemikaalivirasto, Kunnanhallitus

Kunnanjohtaja

Allekirjoitus

Jari Rantapelkonen
Kunnanjohtaja

Muutoksenhakuohje

Tästä päätöksestä ei saa tehdä oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta, koska päätös koskee Kuntalain 136 §:n mukaan valmistelua tai täytäntöönpanoa, työ- ja virkaehtosopimuksen, tai työnjohto- ja valvontaoikeuden käyttämistä.

Erityistiedoksianto asianosaiselle

Asianosainen:

☒ Annettu tiedoksi sähköisesti, 22.9.2025

pvm:

☐ Lähetetty tiedoksi kirjeellä, joka on annettu postin
kuljettavaksi, pvm:

Tiedoksiantaja:

☐ Luovutettu asianosaiselle

Paikka ja

pvm:

☐ Muulla tavoin,
miten

Vastaanottajan allekirjoitus

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (TUKES)
kaivosasiat@tukes.fi

Viite: Lausuntopyyntöne 29.8.2025

Malminetsintälupahakemus ML2015:0006 Hanhivuoma, AA Sakatti Mining Oy, Sodankylä

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (TUKES) on pyytänyt kaivoslain (621/2011) 37 §:n nojalla Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskuksen) lausuntoa AA Sakatti Mining Oy:n Sodankylän kunnan alueelle kohdistuvasta malminetsintälupahakemuksesta ML2015:0006 Hanhivuoma sekä kuvatun toiminnan ympäristövaikutuksista. Tukes on pyytänyt myös tiedossa olevia paikka- ja sijaintitietoja luonnonsuojelulain 9/2023 13 luvussa mainitusta luonnonsuojelun tietojärjestelmästä. Erityisesti Tukes on pyytänyt tietoa:

- sijoittuuko malminetsintähakemusalueelle Lsl 73 §:ssä mainittuja tiedossa olevia pesäpuita. Tukes on myös pyytänyt ilmoittamaan, minkä linnun pesä on kyseessä, sen sijaintitiedot kartalla, sekä olemassa olevan tiedon koska pesä on ollut viimeksi käytössä.
- mikäli lupahakemusalueella on tiedossa olevia erityisesti suojeltavia uhanalaisia tai rauhoitettuja eläin- tai kasvilajeja, Tukes on pyytänyt toimittamaan niiden laji- ja sijaintitiedot kartalla.
- lausuntoa myös siitä, sijoittuuko malminetsintälupahakemusalueelle ELY:n päätöksellä rajattuja varmistettuja, Lsl 64 §:n mukaisesti suojeltuja luontotyyppikohteita tai 65 §:n mukaisia tiukasti suojeltuja luontotyypppejä.

Lisäksi Tukes on pyytänyt lausuntoa siitä, onko alueella Lsl 76 §:ssa tarkoitettuja huomioon otettavia uhanalaisia eliölajeja tai kaivoslain 9 § kolmannen momentin mukaisia liikennealueita.

Lausuntoa on pyydetty 6.10.2025 mennessä.

Hakemusalueen pinta-ala on 2596,71 ha ja se kohdistuu Moskuvaaran kylän Pohjoispuolelle Viiankiaavan Natura-alueen koillispuolelle. Hakija on arvioinut alueelta olevan mahdollista löytää nikkeliä, kuparia ja jalometalleja. Yhtiö hakee malminetsintäalueelle jatkoaikaa.

Malminetsinnässä käytetään keveitä malminetsintämenetelmiä (kallioperäkartoitus, geokemian näytteenotto lapiolla, biogeokemian näytteenotto, SHG lumesta), geofysikaalisia tutkimuksia (esimerkiksi magneettiset mittaukset, sähkömagneettiset menetelmät, maatutkaluotaus, reikämittaukset) sekä koneellisesti tehtävää maaperä- ja kallioperänäytteenottoa (pohjamineeninäytteenotto, syväkairaus). Syväkairauksessa käytetään suljettua vedenkiertoa, kairaussoija kerätään talteen ja kuljetetaan pois.

Pohjamineeninäytteenottoa tehdään tela-alustaisella iskuporauskalustolla ja syväkairauksia tela-alustaisella kairakoneella. Tutkimuksia tehdään ympäri vuoden. Pehmeillä suoalueilla koneellinen näytteenotto keskittyy talviaikaan, jolloin suon pinta

on jäässä ja lumipeitteinen. Malminetsinnässä voidaan käyttää kesäaikana mönkijää ja talviaikana moottorikelkkaa.

Lapin ELY-keskus lausuu seuraavaa

ELY-keskus muistuttaa, että malminetsintätoiminta on järjestettävä siten, että siitä ei aiheudu kaivoslain lisäksi muussa lainsäädännössä kiellettyä seurausta. Lapin ELY-keskus valvoo toimialueellaan yleistä etua ympäristö- ja vesiasioissa (Laki ELY-keskuksista 3 §). Lapin ELY-keskus valvoo alueellaan luonnonsuojelulain säännösten noudattamista ja käyttää luonnonsuojelun yleisen edun puhevaltaa (luonnonsuojelulaki 9 §).

Natura 2000 -verkosto ja luonnonsuojelualueet

Hakemusalueella ei ole luonnonsuojelualueita tai valtioneuvoston hyväksymiä luonnonsuojeluohjelmiin kuuluvia alueita.

Hakemusalue sijaitsee Viiankiaavan Natura-alueen (FI1301706) koillisosan lähellä, vähimmillään noin 400 metrin päässä. Valtaosa hakemusalueesta sijaitsee kuitenkin huomattavasti kauempana Natura-alueesta. Viiankiaavan Natura-alue kuuluu Natura 2000 -verkostoon sekä luontodirektiivin mukaisena erityisten suojelutoimien alueena (SAC) että lintudirektiivin mukaisena erityisenä suojelualueena (SPA).

Luonnonsuojelulain (9/2023) 35 §:n mukaan, jos hanke tai suunnitelma joko yksistään tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden ja suunnitelmien kanssa todennäköisesti merkittävästi heikentää valtioneuvoston Natura 2000 -verkostoon ehdottaman tai verkostoon sisällytetyn alueen niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty tai on tarkoitus sisällyttää Natura 2000 -verkostoon, hankkeen toteuttajan tai suunnitelman laatijan on asianmukaisella tavalla arvioitava nämä vaikutukset. Sama koskee sellaista hanketta tai suunnitelmaa alueen ulkopuolella, jolla todennäköisesti on Natura-alueelle ulottuvia merkittäviä haitallisia vaikutuksia.

Hakemusalueella tehtävän malminetsinnän meluvaikutuksia Viiankiaavan Natura-alueen suojeluperusteisiin on arvioitu osana malminetsinnän Natura-arviointia vuonna 2023 (Sakatti-malminetsintäalueen jatkolupahankkeen Natura-arviointi 2023 s. 17 taulukko 3–2). Malminetsinnän vaikutukset on sisällytetty myös Sakatin kaivos Hankkeen Natura-arviointiin 2025 (Sakatin monimetalliesiintymän kaivos Hankkeen vaikutukset

Viiankiaavan Natura 2000-alueeseen, Natura-arvioinnin päivitys 2025 s. 38 luku 2.6.1.3). Hakemusalueella tehtävän malminetsinnän melu ei ulotu Viiankiaavan Natura-alueelle, kun malminetsintä toteutetaan Natura-arvioinnissa esitetyin lieventävin toimenpitein (Natura-arviointi 2023 s. 145-146) ja lupaehdoissa huomioidaan Natura-arvioinnista annetuissa lausunnoissa esitetyt lisähuomiot lieventämistoimenpiteistä.

Natura-alueeseen kohdistuvien vaikutusten näkökulmasta kyseessä olevalla alueella keskeisiä ovat lieventävät toimenpiteet 29 ja 31.

Lieventävä toimenpide 29: Kairaustoiminnan lopetus Natura-alueen ulkopuolella tunnettujen metson soidinkeskusten lähistöllä (500 m etäisyydellä soidinkeskuksen keskipisteestä) viimeistään 31.3. soittimen häiriintymisen välttämiseksi.

ELY-keskuksen edellyttämä muutos: Suojavyöhyke lasketaan soidinalueen reunasta (Natura-lausunto 31.3.2023)

Lieventävä toimenpide 31: Natura-aluetta ympäröivillä malminetsintälupa-alueilla ei kairata tai tehdä koneellista malminetsintää lintujen pesimäaikaan (1.5.–31.7.) alle 950 m etäisyydellä Natura-alueen rajasta.

Lieventämisen vaikutuksia vaikutuksen kohteena olevaan lintulajistoon on syytä seurata. Seurannasta vastaa yhtiö.

Yhtiö on sitoutunut Natura-arvioinnissa esittämiinsä lieventäviin toimenpiteisiin myös Natura-alueen ulkopuolella ja ne on otettu huomioon uuden Natura-arvioinnin tarvetta määriteltäessä. ELY-keskus katsoo, että edellä mainitut lieventävät toimenpiteet tulee ottaa osaksi malminetsintäluvan lupamääräyksiä.

Pohjavesialueet, lähteet ja vesistöt (kaivoslain 11 §:n kohdat 1, 3 ja 4)

Malminetsintäalueella sijaitsee pieni Moskuvaaran 1 lk. pohjavesialue (12758279). Malminetsintälupaa ei saa myöntää 50 metriä lähemmäs yleistä rakennusta tai laitosta (kaivoslaki 7 §, 2 momentin kohta 7, 9 §, 46 §). Vedenottamo sijaitsee viereisellä Kuivakuusikon hakemusalueella lähellä Hanhivuoman hakemusalueen rajaa. Pienet vedenottamot ovat erityisen alttiita pohjaveden määrän ja laadun muutoksille ja malminetsintätoimet voivat pahimmillaan vaarantaa talousveden saatavuuden vedenottamosta ja aiheuttaa ympäristönsuojelulain pohjaveden pilaamiskiellon (YSL 527/2014 17 §) tai vesilain (mm. VL 587/2011 3 luku 2 §) vastaisia vaikutuksia. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan Moskuvaaran pohjavesialue tulisi rajata kokonaisuudessaan lupa-alueen ulkopuolelle pohjaveden määrän ja laadun turvaamiseksi.

Hakemusalueelle sijoittuu useita lähteitä (peruskartta, Metsäkeskuksen paikkatietojärjestelmä, Sakatin monimetallikaivoshankkeen YVA-selostuksen paikkatiedot, SAKTI-järjestelmä). Kartta- ja ilmakuvatarkastelun perusteella on mahdollista, että hakemusalueella sijaitsee enemmänkin lähteitä, kuin etukäteen tiedossa on. Luonnontilaisen lähteen luonnontilan vaarantaminen on vesilaissa kielletty (VL 2. luku 11 §), ellei siihen ole saatu aluehallintoviraston lupaa.

Lähteisiin tulee jättää riittävä suojaetäisyys, vähintään 30 metriä lähteikön reunasta ja etäisyyden määrittelyssä tulee huomioida, ettei lähteen luonnontila vaarannu. Esimerkiksi kaivutoimenpiteet lähteikön läheisyydessä voivat aiheuttaa muutoksia pohjaveden virtausolosuhteissa ja siten myös lähteikön kautta purkautuvan pohjaveden määrässä. Suojaetäisyys riippuu maastonmuodoista, lähteen koosta ja tilasta. Lähtökohtana toiminnassa on, ettei siitä saa aiheutua vaaraa pohjaveden määrälle tai laadulle. Lähteen suojavyöhykkeellä ei tule tehdä maahan kajoavia tutkimuksia. Mikäli kairauspaikoilla esiintyy ylivuotoa, tulee huolehtia siitä, että kairareivät tulpataan ylivuodon ja pohjaveden purkautumisen estämiseksi. Työn teettäjällä on vastuu pohjavedelle mahdollisesti aiheutuvista vahingoista.

2.10.2025

Malminetsintäalueeseen kuuluu vesistöjä: Souvalampi, Viivajoki, Kinnalaisenoja, Käppäläoja. Hakemuksessa ei ole kerrottu onko kairauksia suunniteltu tehtäväksi kyseisillä vesialueilla eikä esitetty arvioita vesistökairauksen ympäristövaikutuksista ja niitä lieventävistä toimista. Siten ELY-keskus ei pysty lausumaan asiasta. Mikäli yhtiö suunnittelee tekevänsä kairauksia vesistöalueella, tulee vesistökairauksista pyytää Lapin ELY-keskukselta erillinen lausunto.

Vesistöihin on maahan kajoavassa toiminnassa jätettävä riittävät suojavyöhykkeet, ettei maa-aineksia tai kairaussoijaa kulkeudu vesistöihin esim. tulvan mukana ja vesistön tila sen seurauksena heikkene. Ojitetuilla aloilla on toimittava siten, että kiintoainetta tai poraussoijaa ei pääse oja myöten kulkeutumaan vesistöihin. ELY-keskus katsoo, että vesistöjen tilan heikentymistä on pidettävä kaivoslain tarkoittamana merkittävänä muutoksena luonnonolosuhteissa, jota malminetsinnästä ei saa aiheutua. Lisäksi vesistöjen ympäristö tulisi säilyttää mahdollisimman luonnonmukaisena.

Puron uoman luonnontilan säilymisen vaarantaminen on luvanvaraista (VL 3. luku 2 §). Tämä tulee huomioida purojen ylityksissä.

Suojellut ja uhanalaiset luontotyypit (kaivoslain 11 §:n kohdat 3 ja 4)

Hakemusalueen kallioperässä on peridotiittia ja komatiittia. Alueella on useita maastossa tarkistettuja luonnonsuojelulain 65 §:n mukaisten tiukasti suojeltujen serpentiiniluontotyyppien (serpentiinikalliot, -kivikot ja -soraikot) esiintymiä (Moskuvaara 2, Moskuvaara, Välimaanluola, Välimaanluola NW 2, Välimaanluola NW 1, Souvaselkä, Hangaslaki W, Hangaslaki N, Välimaa, Paju-Pärttämö SW, Paju-Pärttämö, Paju-Pärttämö 400 m NE, Paju-Pärttämö 600 m NE, Souvaselkä, Hangaslaki E). Hakemusalueella on lisäksi tarkistettuja kohteita, jotka eivät edusta tiukasti suojeltua luontotyyppiä. Mainitut kohteet löytyvät Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämästä avoimesta paikkatietoaineistosta. Ladattava aineisto löytyy nimellä ”Serpentiinikalliot ja kivikot” ja sitä voi tarkastella myös Paikkatietoikkunassa. Aineisto ei ole reaaliaikaisesti päivittyvä eikä poissulkeva. Vuoden 2024 kartoitusten tulokset on päivitetty aineistoon 25.3.2025. Vuoden 2025 tiedot puuttuvat toistaiseksi. ELY-keskus (myöhemmin Lupa- ja valvontavirasto) ilmoittaa niistä suoraan yhtiölle kirjeitse, kun tiedot on tallennettu luonnonsuojelun tietojärjestelmään.

Löytyneiden kohteiden suuresta määrästä huolimatta luonnonsuojeluviranomaisten alueella tekemät kartoitukset eivät ole kattavia eikä aineiston aukkojen perusteella tule tehdä tulkintoja luontotyyppien esiintymisestä. Hakemusaluetta ei ole kartoitettu tarkasti luontotyyppien osalta ja luontotyyppiä voi esiintyä myös muissa hakemusalueen osissa.

LSL:n 65 §:n mukaisia tiukasti suojeltuja luontotyyppiejä ei saa hävittää eikä heikentää. Luonnonsuojelulain 65 §:n mukaisten tiukasti suojeltujen serpentiiniluontotyyppien hävittäminen ja heikentäminen on kielletty riippumatta siitä, onko esiintymä ELY-keskuksen tiedossa tai merkitty Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämään paikkatietoaineistoon.

Serpentiiniluontotyyppikohteella tulee pidättäytyä ympärivuotisesti kaikesta maa- tai kallioperään kajoavasta tutkimuksesta sekä maastoliikenteestä ilman suojaavaa lumipeitettä. ELY-keskus voi luonnonsuojelulain 66 §:n mukaisesti myöntää

2.10.2025

yksittäistapauksessa poikkeuksen 65 §:n 1 momentissa tarkoitetusta heikentämiskiellosta, jos kyseisen luontotyyppin suojelutavoitteet eivät huomattavasti vaarannu tai luontotyyppin suojelu estää yleisen edun kannalta erittäin tärkeän hankkeen tai suunnitelman toteuttamisen eikä hankkeelle tai suunnitelmalle ole teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa olevaa vaihtoehtoa.

Mikäli alueella tutkimusten yhteydessä havaitaan uusia, Suomen ympäristökeskuksen paikkatietoaineistosta puuttuvia ultraemäksen kivilajin kalliopaljastumia, kivikkoja tai sorapintoja, pyydetään näistä ilmoittamaan lausunnon yhteyshenkilölle. Mahdollisilla serpentiiniluontotyyppikohteilla tulee pidättäytyä ympärivuotisesti kaikesta maa- tai kallioperään kajoavasta tutkimuksesta sekä maastoliikenteestä ilman suojaavaa lumipeitettä, kunnes ELY-keskus on arvioinut kohteen tilanteen ja antanut tarkemmat ohjeet malminetsintään kohteen läheisyydessä. Näin toimien malminetsintätoimilla ei rikota LSL 65 §:n tiukasti suojellun luontotyyppin hävittämis- ja heikentämiskielloa.

Hakemusalueelta ei toistaiseksi tunneta luonnonsuojelulain 64 §:n tarkoittamien suojeltujen luontotyyppien (mm. kalkkikalliot, tulvametsät, hiekkarannat, kedot, harjumetsien valorinteet) esiintymiä.

Aluetta koskevat luontotyyppitiedot ovat poikkeuksellisen kattavat, koska yhtiö on selvittänyt niitä Sakatin monimetalliesiintymän kaivoshanketta varten, mutta koko aluetta ei ole kartoitettu. Alueella on uhanalaisia soiden luontotyyppejä: välipintaisia koivulettoja (CR), metsäkortekoria (EN), mustikkakoria (EN) ja välipintaletoja (EN), reunavaikutteisia lettorämeitä (VU), lettokoria (VU) (SAKTI 2.10.2025 Letot-hanke, Sakatin monimetalliesiintymän kaivoshankkeen YVA-selostuksen paikkatietoaineistot). Harvinaiset tai uhanalaiset luontotyypit voivat olla kaivoslain 11 § tarkoitettuja harvinaisia tai arvokkaita luonnonesiintymiä, jota ei saa olennaisesti vahingoittaa (HE 273/2009). Tutkimusojien ja -kuoppien kaivamisella sekä kesäaikaisella maastoliikenteellä on haitallisia vaikutuksia uhanalaisille soiden luontotyypeille ja niiden lajistolle. Lumipeitteisenä aikana roudassa olevalla suolla tehtävät kairaukset eivät kuitenkaan pääosin aiheuta niin suuria vaikutuksia, että niillä olisi merkitystä luontotyyppitasolla. Hakemuksen mukainen toiminta ei sisällä tutkimusojien kaivuuta. Osa alueella esiintyvistä uhanalaisista suoluontotyypeistä on vähemmän pehmeitä ja märkiä, joten niille voi aiheutua suunnitellusta kesäaikaisesta toiminnasta haitallisia vaikutuksia. Puustoisilla luontotyyppikuvioilla tehtävä puiden poistaminen heikentää luontotyyppejä. Yhtiö on todennut välttävänsä reittien sijoittamista runsaspuustosiin luontotyyppisiin (Sakatti-malminetsintäalueen jatkolupahankkeen Natura-arviointi 2023, s. 145, lieventävä toimenpide nro 1), mitä ELY-keskus pitää hyvänä.

ELY-keskus esittää, että valtakunnallisesti uhanalaisimmat puustoiset suotyyppit (metsäkortekorvet ja mustikkakorvet, yhteensä kaksi luontotyyppikuviota) jätettäisiin kokonaan sellaisen toiminnan ulkopuolelle, jossa puustoa on tarpeen raivata, ja että kaikilla suoluontotyypeillä tutkimuksia tehtäisiin vain talviaikaan maan ollessa roudassa ja lumipeitteinen.

Rauhoitetut, erityisesti suojeltavat ja uhanalaiset lajit (kaivoslain 11 §:n kohdat 3 ja 4)

Ajantasaiset esiintymätiedot malminetsintäalueelta tulee tarkistaa ja huomioida tutkimussuunnitelmaa laadittaessa. Lajitiedon jakelu tapahtuu nykyään Suomen lajitietokeskuksen Laji.fi-sivuston kautta. Myös ympäristöhallinnon yhteisestä lajitiedon tallennusjärjestelmästä LajiGIS:stä tiedot siirretään kerran viikossa laji.fi -järjestelmään.

2.10.2025

Laji.fi:ssä on lajiaineistoja myös lukuisista muista lähteistä, esim. museoiden tietokannoista. Suurin osa lajiaineistosta on suoraan kaikkien nähtävissä Laji.fi-sivustolla, mutta sensitiivisten lajien paikkatiedot on karkeistettu esim. 1 km tai 5 km ruudun tarkkuudelle tai joissain tapauksissa salattu kokonaan. Nämä käyttörajoitetut aineistot saa käyttöönsä kirjautumalla Laji.fi-sivustolle ja tekemällä aineistopyynnön tietyltä alueelta. ELY-keskus ei enää vastaa lajitiedon luovuttamista koskeviin tietopyyntöihin.

Alueelta tunnetaan seuraavat huomionarvoiset kasvilajit (LajiGis 2.10.2025):

- lettorikko, vaarantunut (VU), tiukasti suojeltu IV (b), rauhoitettu
- lapinleinikki, elinvoimainen (LC), tiukasti suojeltu IV (b), rauhoitettu
- kiiltosirppisammal, silmälläpidettävä (NT), rauhoitettu
- juurikuoppajäkälä, äärimmäisen uhanalainen (CR), erityisesti suojeltava
- haavanlimijäkälä, äärimmäisen uhanalainen (CR), erityisesti suojeltava
- kalkkihuurresammal, erittäin uhanalainen (EN), erityisesti suojeltava
- aarninappu, vaarantunut (VU)
- hongantorvijäkälä, vaarantunut (VU)
- kalliopyörösammal, vaarantunut (VU)
- kalliopöllöjäkälä, vaarantunut (VU)
- ketotorvijäkälä, vaarantunut (VU)
- kirjojäkälä, vaarantunut (VU)
- nukkamunuaisjäkälä, vaarantunut (VU)
- oranssinappijäkälä, vaarantunut (VU)
- raidannappijäkälä, vaarantunut (VU)
- siloneulajäkälä, vaarantunut (VU)
- sokkelojäkälä, vaarantunut (VU)
- anturanahkajäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- harmaanokijäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- härmähuhmarjäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- jauhetappijäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- karstajäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- kelohurmejäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- korkkikerroskääpä, silmälläpidettävä (NT)
- korpiludekääpä, silmälläpidettävä (NT)
- korpiluppo, silmälläpidettävä (NT)
- kuusenneulajäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- lepännyppyjäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- pohjanhuurresammal, silmälläpidettävä (NT)
- pursukääpä, silmälläpidettävä (NT)
- ruskohavujäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- rusokantokääpä, silmälläpidettävä (NT)
- sammallimijäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- sammalnystyjäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- silomunuaisjäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- sinilimijäkälä, silmälläpidettävä (NT)
- sirohuurresammal, silmälläpidettävä (NT)
- sirokilpinen, silmälläpidettävä (NT)
- suopunakämmekkä, silmälläpidettävä (NT)

- taigakulhojäkälä, silmälläpidettävä (NT)

Hakemusalueella on runsaasti huomionarvoisten lajien esiintymispaikkoja. Kaikkia alueelta tehtyjä lajihavaintoja ei välttämättä ole julkisissa ja viranomaisen rekistereissä, vaan ne voivat olla pelkästään yhtiöllä itsellään. Tehdyistä kartoituksista huolimatta alueella on todennäköisesti vielä löytymättömiä huomionarvoisten lajien esiintymiä. Tunnettu huomionarvoinen lajisto keskittyy serpentiini- ja kalliokohteille, avoimille tai puustoisille letoille ja vanhoihin metsiin. Kyseistä lajistoa voi esiintyä alueella laajemminkin. Serpentiinivilajien paljastumia koskee edellä luontotyyppien kohdalla lausuttu. Mikäli syväkairauksia ja tutkimuskaivantoja halutaan tehdä soilla tai purojen varsilla, tulisi lettorikon, kiiltosirppisammalen ja lapinleinikin esiintyminen selvittää maastossa ennen tutkimuksia, ettei ennestään tuntemattomia esiintymiä vaaranneta. Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista. Sama edellytys koskee muutakin luvanvaraista toimintaa Suomessa.

Luontodirektiivin liitteen IV (b) mukaiset lajit eli yhteisön tärkeänä pitämät kasvilajit edellyttävät tiukkaa suojelua (luonnonsuojelulaki 78 §). Malminetsintäluvassa tulee varmistaa, ettei toiminnalla hävitetä tiukasti suojeltujen lajien esiintymiä. Liitteen IV kasvilajien suojavyöhykkeen tulee olla vähintään 30 metriä esiintymän reunasta lukien. Suojavyöhykkeellä ei saa tehdä maahan kajoavia tutkimuksia. Suojaetäisyyksien määrittelyssä tulee ottaa huomioon, että rauhoitettua lajia voi esiintyä pistemäistä esiintymäpaikkaa laajemmalla alueella. Suojavyöhykkeellä ei saa tehdä maahan kajoavia tutkimuksia. Lapinleinikin esiintymät saattavat olla huomattavan laajoja.

Luonnonsuojelulain 69 §:n nojalla rauhoitetun kasvin hävittäminen on luonnonsuojelulain 74 §:n mukaan kielletty. Malminetsintäluvassa tulee varmistaa, ettei toiminnalla hävitetä rauhoitettujen lajien esiintymiä. Rauhoitettujen kasvilajien suojavyöhykkeen tulee olla vähintään 20 metriä esiintymän reunasta lukien. Suojaetäisyyksien määrittelyssä tulee ottaa huomioon, että rauhoitettua lajia voi esiintyä pistemäistä esiintymäpaikkaa laajemmalla alueella. Suojavyöhykkeellä ei saa tehdä maahan kajoavia tutkimuksia. Kiiltosirppisammal kasvaa alueella todennäköisesti laajoina kasvustoina, eikä kaikkia esiintymiä vielä tunneta.

Alueella on kolmen luonnonsuojelulain 77 §:n tarkoittaman erityisesti suojeltavan lajin, esiintymispaikkoja. Esiintymien rajaaminen ei ole toistaiseksi ELY-keskuksessa vireillä.

Lisäksi alueelta on tiedossa runsaasti muita uhanalaisia ja silmälläpidettäviä kasvi-, jäkälä- ja sienilajeja. Luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi myös uhanalaiset lajit tulee ottaa huomioon malminetsinnässä niin, ettei niitä vaaranneta. Harvinaiset tai uhanalaiset lajit ovat kaivoslain 11 § kohdan 4 tarkoittamia harvinaisia tai arvokkaita luonnonesiintymiä, jota ei saa olennaisesti vahingoittaa (HE 273/2009).

Hakemusalueelta ei toistaiseksi tunneta rauhoitettujen tai luontodirektiivin liitteen IV (a) eläinlajeja. ELY-keskus pitää epätodennäköisenä, että talviaikainen syväkairaus heikentäisi mahdollisia viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Tieto viitasammakon talvehtimiselinympäristöistä Lapissa on hyvin puutteellista.

Hakemusalueen vaikutusalueella on lintudirektiivin artiklassa 1 tarkoitetun, luonnonsuojelulain 73 § nojalla rauhoitetun suuren petolinnun pesäreviiri. Luonnonsuojelulain 70 § ja lintudirektiivin 5 artiklan mukaan lajien tahallinen

häiritseminen erityisesti lisääntymis- tai jälkeläisten kasvatusaikana tai muutoin niiden elämänkierron kannalta tärkeillä paikoilla on kielletty. Rajoitus ei edellytä todistetusti alkanutta pesintää, vaan säännöllisesti käytetty pesä on lain suojaama.

ELY-keskus muistuttaa, että suurin osa Suomen pesimälinnuista on luonnonsuojelulailla rauhoitettuja. Rauhoitettua eläinlajia ei saa tahallisesti tappaa tai häiritä. Erityisen tärkeää häirinnän välttäminen on lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänkierron kannalta tärkeillä paikoilla (LSL 70 §). Kielto koskee tahallista häirintää. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan koneellinen, melua tuottava malminetsintä aiheuttaa häiriötä linnuille ja se tulisi mahdollisuuksien mukaan tehdä lintujen lisääntymisajan ulkopuolella.

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma (kaivoslain 13 §)

Korkein hallinto-oikeus on 15.8.2024 antamassaan päätöksessä KHO:2024:97 todennut, että maan pinnalle nouseva hienojakoinen kiviaines eli kairaussoija on kaivoslain 13 §:ssä tarkoitettua kaivannaisjätettä. Päätöksessään KHO on myös todennut, että kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman laatimisvelvollisuudesta ei ole säädetty poikkeusta esimerkiksi kaivannaisjätteen vähäisen määrän perusteella.

Hakemuksen liitteenä oleva kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma on ELY-keskuksen näkemyksen mukaan asianmukainen ja täyttää suunnitelmalle asetut sisältövaatimukset (kaivoslain 13 § ja VNA 391/2012).

ELY-keskus kiinnittää huomiota siihen, että kairaussoijan jatkokäsittelypaikka on määrittynyt Sakatin monimetallihankkeen kairaussoijan korkeiden metallipitoisuuksien mukaan, joka on luokiteltu vaaralliseksi jätteeksi.

Muut turvallisuusnäkökohdat (kaivoslain 11 §:n kohta 1)

Mikäli malminetsinnässä ilmenee öljyvahingon uhka, jota toiminnanharjoittaja ei saa itse torjuttua/hoidettua, tulee siitä tehdä välittömästi ilmoitus hätäkeskukseen.

Hakemusalueelle sijoittuu moottorikelkkareitti, joka tulee huomioida malminetsinnässä. Mikäli malminetsinnässä on tarpeen ylittää reitti, käyttää reittiä liikkumiseen muulla kuin moottorikelkalla tai tehdä tutkimuksia reitillä, tulee olla yhteydessä reitin ylläpitäjään. Reittiin tulee jättää riittävä suojaetäisyys kairauksissa.

Veden ottaminen

ELY-keskus ei ole vesitalousasioissa lupaviranomainen vaan se toimii valtion valvontaviranomaisena ja ottaa muun muassa kantaa vesitaloushankkeiden luvanvaraisuuteen tai oikeuden tarpeeseen. Vesilain mukaisen luvan tai oikeuden tarvetta tarkastellaan aina paikka-/tapauskohtaisesti. Vesilain mukainen luvan-/oikeudentarve ratkaistaan lupamenettelyssä. Aluehallintovirasto lupaviranomaisena tai ELY-keskus ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen vesilain valvontaviranomaisina eivät voi antaa yksittäisen hankkeen luvanvaraisuudesta sellaista ennakkotietoa, joka sitoisi lupaviranomaista lupamenettelyssä.

2.10.2025

Ilmoitus veden ottamisesta: veden ottaminen vaatii vesilain (587/2011) 2 luvun 15 §:n mukaisesti pinta- ja pohjaveden ottamista koskevan ilmoituksen ELY –keskukselle, jos otettava vesimäärä ylittää 100 m³/vrk, eikä ottaminen edellytä vesilain 3 luvun 2 tai 3 §:n mukaan lupaa.

Oikeus ottaa vettä toisen alueelta: ELY-keskus kiinnittää huomiota vesilain 4 luvun säännöksiin, joiden mukaan, jos pinta- tai pohjavettä otetaan toisen alueelta muuhun kuin tavanomaiseen kiinteistökohtaiseen käyttöön, saattaa olla tarpeen hakea aluehallintovirastolta oikeutta veden ottamiseen toisen alueelta (vesilaki 4 luku 3 § ja 4 §). ELY-keskuksen näkemyksen mukaan vedenkäyttö malminetsinnässä, esimerkiksi kairaus- tai lumetusvetenä, ei lähtökohtaisesti ole rinnastettavissa vesilaissa tarkoitettuun tavanomaiseen kiinteistökohtaiseen vedenkäyttöön.

ELY-keskus antaa tarvittaessa lausunnon siitä, tuleeko hankkeelle hakea vesilain mukaista lupaa tai oikeutta aluehallintovirastosta.

ELY-keskus edellyttää, että kairausvedenottoa ei tehdä pienitilavuuksisista luonnonvesistöistä (vesilaki 2. luku 11 §, 3. luku 2 §).

Maisemaan kohdistuvat vaikutukset

Malminetsintäalue ei sijaitse valtakunnallisesti tai maakunnallisesti arvokkaalla maisema-alueella, eikä alueella ole valtakunnallisesti arvokkaita tuuli- ja rantakerrostumia, moreenimuodostumia, kallioalueita eikä kivikoita.

Hakemuksen perusteella alueella tehtäviin tutkimuksiin eivät kuulu tutkimusojat ja -kaivannot.

Esitetyt tutkimukset eivät aiheuta kaivoslain 11 §:n kohdassa 5 tarkoitettua merkittävää maisemallista haittaa.

Kaavoitus

Kaivoslain 46 § kohdan 6 mukaan malminetsintälupaa ei saa myöntää alueelle, jossa luvan mukainen toiminta vaikeuttaisi oikeusvaikutteisen kaavan toteuttamista. ELY-keskus ei ota lausunnossa kantaa malminetsinnän vaikutuksiin kaavan mukaiseen tarkoitukseen.

Liikennealueet

Alueella ei ole kaivoslain 9 § neljännen momentin mukaisia liikennealueita.

ELY-keskus esittää lupamääräyksissä huomioitavaksi

Sallitut malminetsintämenetelmät hakemuksen mukaan, ei tutkimusojia ja -kaivantoja.

2.10.2025

Natura-arvioinnin lieventävä toimenpide 29: Kairaustoiminnan lopetus Natura-alueen ulkopuolella tunnettujen metson soidinkeskusten lähistöllä (500 m etäisyydellä soidinkeskuksen keskipisteestä) viimeistään 31.3. soitimen häiriintymisen välttämiseksi.

ELY-keskuksen edellyttämä muutos: Suojavyöhyke lasketaan soidinalueen reunasta (Natura-lausunto 31.3.2023)

Natura-arvioinnin lieventävä toimenpide 31: Natura-aluetta ympäröivillä malminetsintälupa-alueilla ei kairata tai tehdä koneellista malminetsintää lintujen pesimäaikaan (1.5.–31.7.) alle 950 m etäisyydellä Natura-alueen rajasta.

Pienialainen pohjavesialue tulisi rajata kokonaan malminetsintäalueen ulkopuolelle.

Veden ottaminen vaatii pinta- ja pohjaveden ottamista koskevan ilmoituksen ELY-keskukselle, jos otettava vesimäärä ylittää 100 m³/vrk, eikä ottaminen edellytä vesilain 3 luvun 2 tai 3 §:n mukaan lupaa (vesilaki 2. luku 15 §).

Jos pinta- tai pohjavettä otetaan toisen alueelta muuhun kuin tavanomaiseen kiinteistökohtaiseen käyttöön, saattaa olla tarpeen hakea aluehallintovirastolta oikeutta veden ottamiseen toisen alueelta (vesilaki 4. luku 3 § ja 4 §). ELY-keskus antaa tarvittaessa lausunnon siitä, tuleeko hankkeelle hakea vesilain mukaista oikeutta aluehallintovirastosta.

Lähteistä ei saa ottaa kairausvettä ja niihin tulee pitää kaikessa maahan kajoavassa toiminnassa suojaetäisyyttä vähintään 30 metriä lähteikön reunasta lukien (VL 2. luku 11 §, kaivoslaki 11 § kohdat 3 ja 4).

Kairausvedenottoa ei saa tehdä muistakaan pienitilavuuksisista luonnonvesistöistä (VL 2. luku 11 §, 3. luku 2 §, kaivoslaki 11 § kohdat 3 ja 4).

Mikäli yhtiö suunnittelee tekevänsä kairauksia vesistöalueella, tulee vesistökairauksista pyytää Lapin ELY-keskukselta erillinen lausunto.

Purojen ylityksissä tulee huomioida, että puron uoman luonnontilan säilymisen vaarantaminen edellyttää lupaa (vesilaki 3. luku 2 §, kaivoslaki 11 § kohta 3).

Kairaussoija ei saa päästä valumaan puroihin ja muihin vesistöihin missään tilanteessa, eikä muukaan koneellinen tutkimustoiminta ja liikkuminen saa aiheuttaa kuormitusta vesistöihin (kaivoslaki 11 § kohta 3).

Tiukasti suojeltujen serpentiiniluontotyyppien (serpentiinikalliot, -kivikot ja -soraikot) alueella ei tule tehdä maahan kajoavaa näytteenottoa tai muuta maa- ja kallioperää tai kasvillisuutta vaurioittavaa tutkimustoimintaa (ml. kivivasaralla tehtävä näytteenotto), eikä harjoittaa kesäaikaista maastoliikennettä (LSL 65 §, kaivoslaki 11 §, kohta 4).

Tiukasti suojeltujen ja rauhoitettujen lajien esiintymiä ei saa heikentää. Luontodirektiivin liitteen IV tiukasti suojeltujen kasvilajien suojavyöhyke on 30 metriä esiintymän reunasta lukien ja kansallisesti rauhoitettujen 20 metriä esiintymän reunasta lukien. Suojavyöhykkeellä ei saa tehdä maahan kajoavia tutkimuksia.

Myös ei-rauhoitettujen uhanalaisten lajien ja luontotyyppien olennainen vahingoittaminen on kielletty (kaivoslaki 11 §, kohta 4). Yhtiön tulee huomioida myös nämä luonnonesiintymät tutkimuksia suunnitellessaan.

Suuren petolinnun pesintäaikana (15.4.-15.9) pesien suojavyöhykkeellä (1100 m) ei tule tehdä koneellista tutkimustoimintaa eikä liikkua ajoneuvoilla.

Yhtiön tulee esittää tarkka tutkimussuunnitelma ELY-keskukselle vuosittain hyvissä ajoin, viimeistään kuukausi ennen tutkimuksiin ryhtymistä, jotta ELY-keskus voi valvoa luonnonsuojelu- ja vesilain noudattamista. Tutkimussuunnitelma on toimitettava myös kevyestä maa- tai kallioperään kajoavasta malminetsinnästä, koska alueella on tiukasti suojeltavia serpentiiniluontotyypppejä.

Malminetsintätoiminnan kairausjäljet, koemontut ja liikkumisen aiheuttamat jäljet malminetsintäalueella tulee saattaa mahdollisimman luonnonmukaiseen tilaan etsintätoiminnan päättyessä alueella. Kairauksen jälkeen tulee varmistaa, ettei kairanrei'istä nouse pohjavettä maanpinnalle. Tarvittaessa kairanreiät on tulpattava. Kairauksissa mahdollisesti maahan jätettävät maaputket on katkaistava läheltä maan pintaa.

Muuta

Lapin ELY-keskus toteaa, että kaikessa toiminnassa tulee välttää turmelemasta alueen luontoa enempää kuin tutkimuksen tekemiseksi on välttämätöntä.

Maastoliikennelain 5 §:n mukaan käytettäessä maastossa moottorikäyttöistä ajoneuvoa on vältettävä vahingon ja haitan aiheuttamista luonnolle ja muulle ympäristölle. Maastojoneuvoilla liikkumisen tulisi pääsääntöisesti tapahtua olemassa olevilla yksityisteillä, metsäteillä ja jäädytetyillä talviteillä. Moottoriajoneuvoilla liikkumista tulee välttää luonnontilaisilla soilla sulanmaan aikana. Maastoliikennelain 4 §:n mukaan maastoliikennelupaa ei tarvita malminetsintäalueella eikä 30 metrin etäisyydellä sen rajasta.

ELY-keskus suosittelee kairauksessa käytettävän suljettua veden kiertoa ja soijan talteenottoa.

ELY-keskus esittää, että valtakunnallisesti uhanalaisimmat puustoiset suotyyppit (metsäkortekorvet ja mustikkakorvet, yhteensä kaksi luontotyyppikuviota) jätettäisiin kokonaan sellaisen toiminnan ulkopuolelle, jossa puustoa on tarpeen raivata, ja että kaikilla suoluontotyypeillä tutkimuksia tehtäisiin vain talviaikaan maan ollessa roudassa ja lumipeitteinen.

ELY-keskus suosittelee, että koneellinen malminetsintä ajoitetaan lintujen pesimäajan ulkopuolelle.

Tämä lausunto on välitettävä myös kaikkien maastotyötä tekevien tietoon.

2.10.2025

Tämä asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu. Merkintä sähköisestä allekirjoituksesta on dokumentin viimeisellä sivulla. Asian on esitellyt ylitarkastaja Riikka Juutinen ja ratkaissut luontoympäristöyksikön päällikkö Jari Pasanen. ELY-keskuksen yhteyshenkilönä toimii lausunnon esittelijä.

Liitteet

Salassa pidettävät lajitiedot

Tiedoksi

AA Sakatti Mining Oy, Pertti Lamberg

Metsähallitus/Kiinteistökehitys, Pasi Molkoselkä, kirjaamo

Tämä asiakirja LAPELY/2960/2022 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LAPELY/2960/2022 har godkänts elektroniskt

Ratkaisija Pasanen Jari 03.10.2025 07:56

Esittelijä Juutinen Riikka 03.10.2025 15:38

1.10.2025

Viite: Lausuntopyyntö 29.8.2025
Asia: SODANKYLÄ – ML2015:0006

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) pyytää kaivoslain (621/2011) 37§ nojalla Lapin maakuntamuseolta lausuntoa Sodankylän kunnan alueeseen kohdistu-vasta malminetsintälupahakemuksesta ML2015:0006. Lupahakemuksen kopio on toimitettu lausuntopyynnön yhteydessä Lapin maakuntamuseolle. Lapin maakuntamuseo lausuu asiasta Sodankylän kunnan alueesta (pl. saamelaiden kotiseutualue) vastaavana museolain (314/2019) mukaisena alueellisena vastuumuseona museolain 7§ 1 momentin 2 kohdan mukaisen kulttuuriympäristötehtävänsä puitteissa.

Aiottu malminetsintäalue sijaitsee Sodankylän kunnan alueella noin 24 km Sodankylän keskustaajamasta koilliseen käsittäen 2596,71 ha:n alan. Alueelta havaittiin lausuntoa tehtäessä kaukokartoituksessa kaksi (2) arkeologisesti kiinnostavaa anomaliaa. Alueeseen ei tiettävästi ole kohdistunut arkeologisia selvityksiä viimeisen 10 vuoden aikana.

Alueelta on kaukokartoituksessa paikannettu kaksi (2) arkeologisesti kiinnostavaa kohdetta:

1000094634 (Käppäloja 1), joka on savottakämppäkohde, tarkemmat tiedot:
https://www.kyppi.fi/palveluikkuna/mjreki/read/asp/r_kohde_det.aspx?KOHDE_ID=1000094634

1000094635 (Keskilehto 1), joka on savottakämppäkohde, tarkemmat tiedot:
https://www.kyppi.fi/palveluikkuna/mjreki/read/asp/r_kohde_det.aspx?KOHDE_ID=1000094635

Kohteet eivät ole muinaismuistolain (295/1963) tarkoittamia kiinteitä muinaisjäännöksiä, eikä muinaismuistolaki tällöin kosketa niitä. Niillä on kuitenkin kulttuurihistoriallista arvoa, jonka johdosta Lapin maakuntamuseon näkemyksen mukaan kohteet tulee huomioida malminetsinnässä siten, että niiden rakenteita ei vaurioiteta.

Kohteet on merkitty lausunnon karttaliitteisiin.

Malminetsinnässä käytetyt menetelmät kuten näytteenotot ja kairaukset muodostavat alueella mahdollisesti sijaitseville tuntemattomille arkeologisille kohteille verrattain pienen riskin. Hakemuksessa ei mainita kaivinkoneella tapahtuvaa tutkimustoimintaa. Lapin maakuntamuseon näkemyksen mukaan hakemuksen puitteissa ei ole tarvetta edellyttää arkeologisia selvityksiä.

Lapin maakuntamuseo muistuttaa, että muinaismuistolain (295/1963) 1§ mukaisesti, on muinaisjäännökseen kajoaminen ilman muinaismuistolain nojalla myönnettyä lupaa kielletty. Näin ollen muinaismuistolain 14§ mukaisesti, jos maata kaivettaessa tai muuta työtä suoritettaessa tavataan kiinteä muinaisjäännös, jota aikaisemmin ei ole tunnettu, on työ kohteen luona keskeytettävä välittömästi ja löydöstä on viipymättä tehtävä ilmoitus joko Museovirastolle tai alueellisen vastuumuseon (Lapin maakuntamuseo) arkeologille. Niin ikään muinaismuistolain 16§ mukaisesti, jos alueelta löydetään muinaisesineeksi epäilty esine, tai sellaisen katkelma, on kaivu paikalla lopetettava välittömästi ja otettava viipymättä yhteys joko Museovirastoon tai alueellisen vastuumuseon arkeologiin.

Kaivoslain 51§ 7 kohtaan viitaten, siinä tapauksessa, että malminetsintälupa myönnetään, tulee ennen maastotöiden aloittamista esitettävä tutkimussuunnitelma toimittaa tiedoksi Rovaniemen kaupungin kirjaamoon (kirjaamo@rovaniemi.fi) Lapin maakuntamuseolle osoitettuna, jotta Lapin maakun-

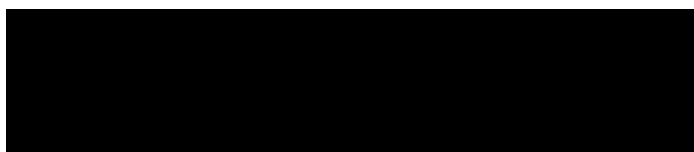
LAPIN MAAKUNTAMUSEO

THE REGIONAL MUSEUM OF LAPLAND

tamuseo voi tarvittaessa ottaa suunnitelmaan kantaa arkeologisen kulttuuri-perinnön osalta.

Lausunnon karttaliitteissä esitetyt aluerajaukset ovat pyynnöstä saatavilla Lapin maakuntamuseon arkeologilta paikkatietoaineistona.

Rovaniemi 1. lokakuu 2025

Jari-Matti Kuusela
Arkeologi, FT, dos.

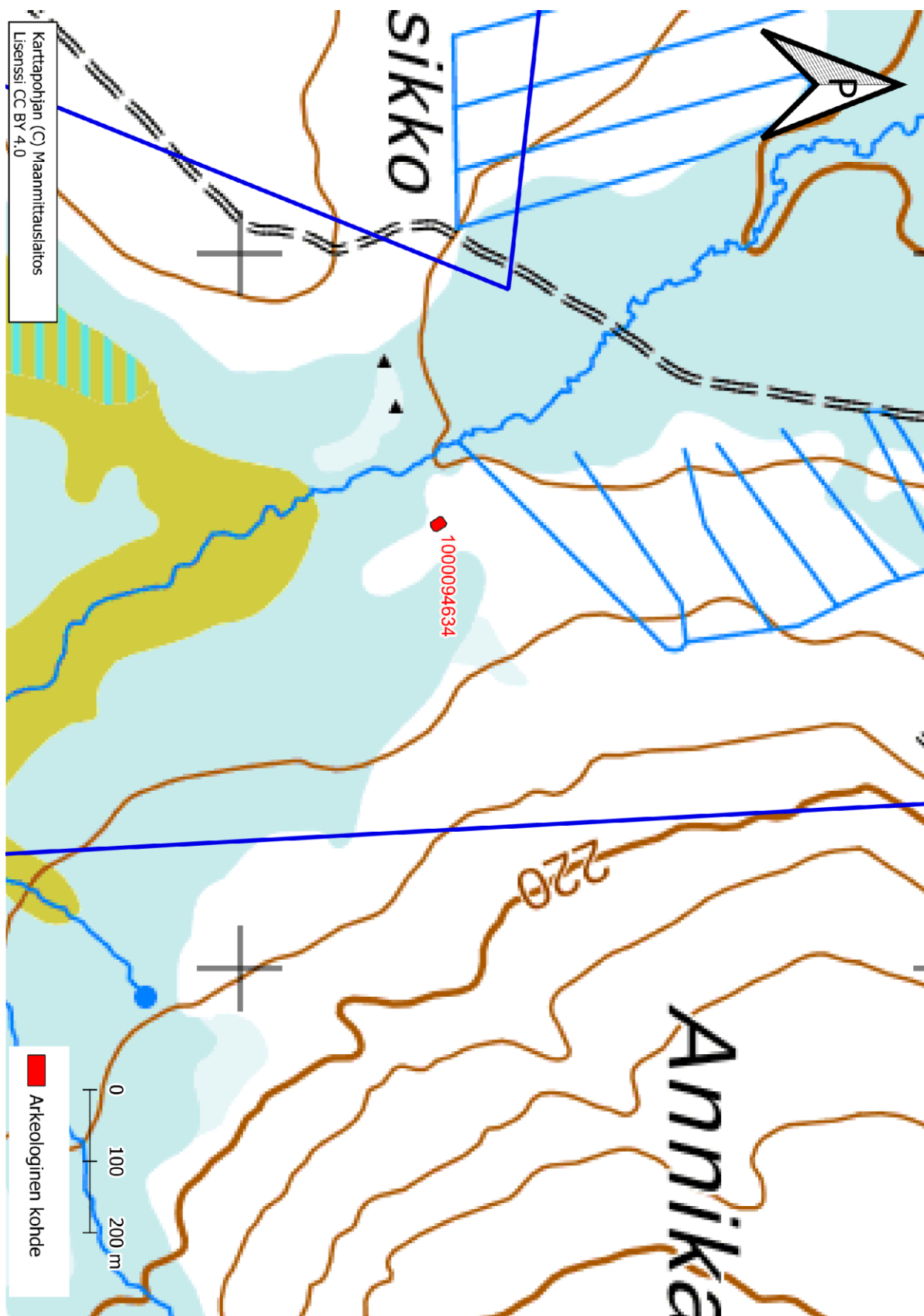
Jakelu: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)
AA Sakatti Mining Oy
Lapin ELY-keskus
Museovirasto

LAPIN MAAKUNTAMUSEO

THE REGIONAL MUSEUM OF LAPLAND

Karttaliite 1

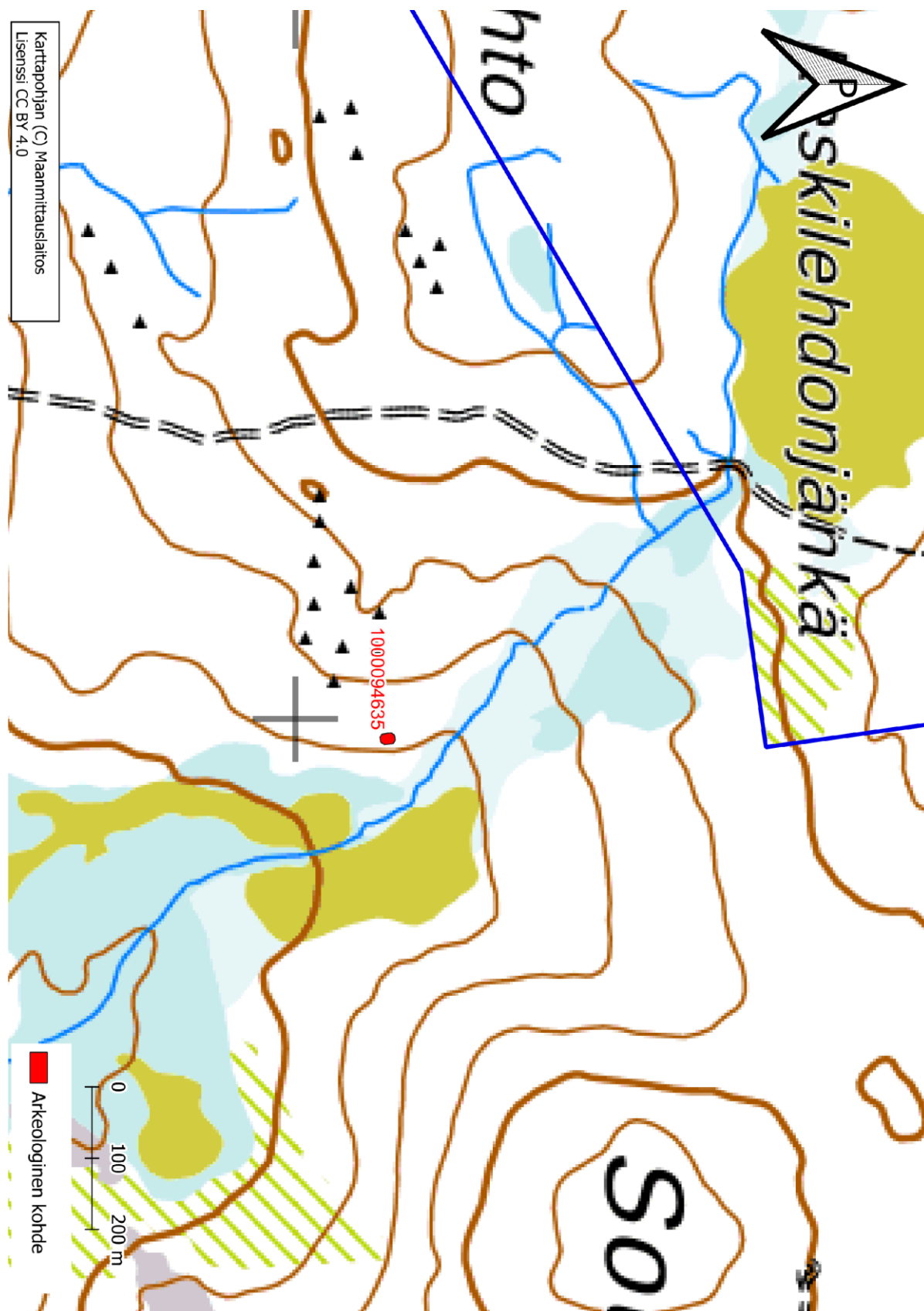
Lapin maakuntamuseo • Arktikum • Pohjoisranta 4 • 96200 Rovaniemi

Puhelin (016) 322 8589 • Sähköposti: etunimi.sukunimi@rovaniemi.fi

LAPIN MAAKUNTAMUSEO
THE REGIONAL MUSEUM OF LAPLAND

Karttaliite 2

Lapin maakuntamuseo • Arktikum • Pohjoisranta 4 • 96200 Rovaniemi

Puhelin (016) 322 8589 • Sähköposti: etunimi.sukunimi@rovaniemi.fi